

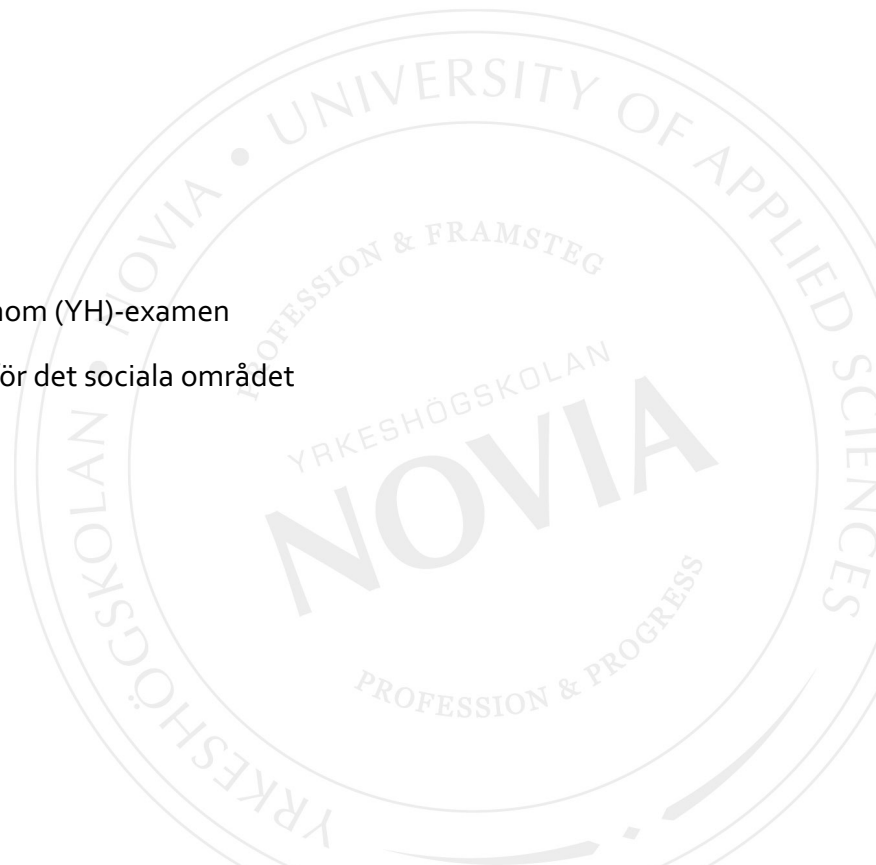
Hur personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet enligt barnskyddslagen

Gabriella Westermarck

Examensarbete för socionom (YH)-examen

Utbildningsprogrammet för det sociala området

Vasa 2020

EXAMENSARBETE

Författare: Gabriella Westermarck

Utbildning och ort: Socionom, Vasa

Inriktningsalternativ/Fördjupning: Småbarnspedagogik

Handledare: Åsa Carlson och Ralf Lillbacka

Titel: Hur personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet enligt barnskyddslagen

---

Datum 23.08.2020

Sidantal 35

Bilagor 2

Abstrakt

Syftet med mitt examensarbete är att granska hur personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet enligt barnskyddslagen.

Den teoretiska delen behandlar bland annat småbarnspedagogik, barnskydd, olika typer av anmälan, vem som är ansvarig för barns välfärd och hur man tar upp oro.

Tidigare forskning påvisar att personal ibland kan vara osäkra på när och hur de enligt lag är skyldiga att göra en anmälan, vilket också till en del stämmer in på min forskning.

Jag har använt mig av ett anonymt frågeformulär. Detta för att ge dem en möjlighet till att svara så sanningsenligt som möjligt utan att behöva oroa sig för att deras svar kan spåras till dem.

Majoriteten av respondenterna vet hurdan anmälningsskyldighet de har och kan hantera den. Det finns vissa nyansskillnader på respondenternas kunskap och några få som inte har den kunskap som behövs.

Anmälningsskyldigheten upplevs också av majoriteten som någonting naturligt som hör till arbetet medan några upplever den som svår eller jobbig.

Språk: Svenska

och barnskyddsanmälan

Nyckelord: Småbarnspedagogik, Barnskydd, Barnskyddslag

OPINNÄYTETYÖ

Tekijä: Gabriella Westermarck

Koulutus ja paikkakunta: Sosionomi, Vaasa

Suuntautumisvaihtoehto/Syventävät opinnot: Varhaispedagogiikka

Ohjaaja(t): Åsa Carlson sekä Ralf Lillbacka

Nimike: Miten Vaasan kaupungin varhaiskasvatuksen henkilökunta kokee heidän lastensuojelulain mukaisen ilmoitusvelvollisuutensa.

Päivämäärä 23.08.2020

Sivumäärä 35 Liitteet 2

Tiivistelmä

Tämän työn tarkoituksena on selvittää, miten Vaasan kaupungin varhaiskasvatuksen henkilökunta kokee heidän lastensuojelulain mukaisen ilmoitusvelvollisuuden.

Työn teoreettinen osa sisältää tarpeellisen teorian koskien esimerkiksi aiheita, kuten varhaiskasvatus, lastensuojelu, erilaiset ilmoitukset, kuka on vastuussa lasten hyvinvoinnista sekä miten huoli otetaan esille.

Aikaisempien tutkimusten mukaan työntekijät voivat välillä olla epävarmoja, koska tai miten on lain mukaan tehtävä ilmoitus. Tämä ilmeni osittain myös minun tutkimukseni tuloksissa.

Kyselyn tulokset on saatu käyttämällä kyselylomaketta, johon kyselyyn osallistuvat voivat vastata nimettömästi. Tämä sen takia, että osallistujat voivat vastata kysymyksiin täysin totuudenmukaisesti ilman huolta, että vastauksia voi yhdistää keneenkään.

Enemmistö vastaajista tietää, millainen ilmoitusvelvollisuus heillä on ja miten he toteuttavat sen. Kyselyyn vastanneiden tiedoissa asiaa koskien oli jonkin verran vaihtelua ja pienellä osalla ei ollut tarvittavaa määrää tietoa.

Enemmistä kokee heidän ilmoitusvelvollisuutensa luonnollisena osana työtä, pieni osa kokee ilmoitusvelvollisuuden hankalaksi tai vaikeaksi.

Kieli: Ruotsi

Avainsanat: Varhaispedagogiikka, Varhaiskasvatus, Lastensuojelu, Lastensuojelulaki sekä Lastensuojeluilmoitus

---

BACHELOR'S THESIS

Author: Gabriella Westermarck

Degree Programme: Bachelor's Degree in Social Services

Specialization: Early childhood education

Supervisor(s): Åsa Carlson and Ralf Lillbacka

Title: How the personnel in the city of Vaasa early childhood education feels about their obligation to do child welfare reports

---

Date 23.08.2020 Number of pages 35

Appendices 2

Abstract

The purpose of this thesis is to examine how the personnel in the city of Vaasa early childhood education feels about their obligation to do child welfare reports if needed.

Subjects as early childhood education, child welfare, different types of reports, who is responsible for children's welfare and how to bring out concern are detailed in the theoretical discussion.

Previous research has shown that some of the personnel may be uncertain of when or how to do a report according to the law. This was also to some degree consistent with my empirical inquiry.

I used an anonymous web-based questionnaire to ensure that the participants could not be recognised based on their answers.

The majority of the participants were aware of how and when to do a report, there were some inconsistencies in the answers. Some of the participants did not have sufficient knowledge of the subject.

The majority of the participants feels like their obligation to do the reports is a natural part of their work. A small part of the participants feels like it is hard to do.

Language: Swedish

Key words :Early childhood education, Child welfare, Child welfare report

---

Innehåll

1	Inledning.....	1
1.1	Syfte.....	3
1.2	Frågeställningar	3
2	Småbarnspedagogik.....	4
2.1	Grunderna för planen för småbarnspedagogik	7
3	Barnskydd.....	10
3.1	Bekymmerszonerna	11
3.2	Utredning av eventuellt barnskyddsbehov	13
3.3	Förebyggande barnskyddsarbete	14
4	Olika typer av anmälningar	15
4.1	Barnskyddanmälan	15
4.1.1	Kontakt till socialmyndigheter angående utredning av barnskyddsbehov ..	17
4.2	Föregripande barnskyddsanmälan	18
4.3	Polisanmälning vid misstanke om brott.....	18
4.4	Klientprocess	18
5	Vem är ansvarig för barns rätt till en trygg uppväxt och social skydd?	19
6	Att professionellt ta upp oro.....	20
6.1	Ta upp oron och erbjud stöd	21
6.2	Resultat av försöken att ta upp och samtala om oron	22
6.3	Rädsla för att ta upp oro	22
7	Tidigare forskning	23
8	Genomförande av undersökningen.....	24
8.1	Val av metod.....	24
8.2	Datainsamlingsmetod	24
8.3	Undersökningsgruppen och avgränsningar	25
8.4	Undersökningens praktiska genomförande	26
8.5	Datasekretess	27
9	Resultatredovisning	27
9.1	Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet.....	27
9.2	Behöver personalen mera vidareutbildning eller annat stöd för att bättre kunna fullfölja sin anmälningsskyldighet?.....	29
9.3	Har personalen gjort barnskydds- eller polisanmälningar under deras arbete inom småbarnspedagogiken?	30
10	Slutsatser.....	32
11	Sammanfattning.....	35
12	Slutdiskussion.....	36
13	Kritisk granskning	37

Källförteckning.....	38
Bilageförteckning	41
Bilaga 1. Introduktion.....	41
Bilaga 2. Frågeformulär.....	42

1 Inledning

Jag kommer att undersöka hur Vasa stads personal inom småbarnspedagogiken upplever sin anmälningsskyldighet och förverkligande av skyldigheten. Detta är ett fenomen som enligt lag hör till det pedagogiska arbetet men kanske ibland glöms bort, därför vill jag lyfta fram det.

Jag kommer att ta reda på hur personalen upplever att göra anmälningar, hur de upplever skyldigheten och hur de förverkligar sin skyldighet.

”Med småbarnspedagogik avses en systematisk och målinriktad helhet som består av fostran, undervisning och vård av barn och i vilken i synnerhet pedagogiken betonas. Målet med småbarnspedagogiken är att stöda barnets uppväxt, utveckling och lärande samt att främja barnets välbefinnande.” (Utbildningsstyrelsen 2019)

Som en del av målet med småbarnspedagogik är alltså att stöda barnets uppväxt, utveckling och lärande samt att främja barnets välbefinnande. Till detta hör att vid behov göra en barnskyddsanmälan om man misstänker att barnets uppväxt, utveckling och lärande och/eller barnets välbefinnande inte kan säkras, allt detta för att säkerhetsställa barnets säkerhet och välbefinnande. (Utbildningsstyrelsen 2019)

I praktiken har nästan alla som möter barn i sitt arbete en skyldighet att höra en anmälan om det finns grunder för misstanke. (Institutet för hälsa och välfärd THL 2017 s. 77)

Många aktörer och myndigheter har denna anmälningsskyldighet enligt barnskyddsalgen, bland annat personal inom småbarnspedagogiken. Man har skyldighet att göra detta även om det gäller någonting som annars skyddas av sekretess. Alla som enligt lagen har anmälningsskyldighet är också skyldiga att anmäla direkt till polisen om man misstänker att ett barn utsätts eller har utsatts för någonting som klassas som sexualbrott eller om barnet utsätts eller har utsatts för brott mot liv och hälsa. (Barnskyddslagen (2007/417) 25§)

Varje kommun, samkommun eller privat serviceproducent gör upp sin egen plan för småbarnspedagogik inom de ramar som ges av lagstiftningen och grunderna för småbarnspedagogik. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 8)

Dessa planer kan påverka arbetet inom småbarnspedagogiken, på andra sätt men gällande anmälningsskyldigheten så är det nationella lagar som styr, alltså kan inte en kommun hantera fenomenet på ett annat sätt än det som beskrivs i lagen.

Lagen om småbarnspedagogik (2018/540) slår fast att de som anordnar eller tillhandahåller småbarnspedagogik ska se till att personalen inom småbarnspedagogiken i tillräckligt hög grad deltar i fortbildning som upprätthåller och utvecklar deras yrkesskicklighet. Genomförandet av och genomslaget för fortbildningen ska följas och utvärderas. (Lag om småbarnspedagogik (2018/549) 39 §)

Då jag väljer att utföra min undersökning bland Vasa stads personal så är det i detta fall Vasa stad som är ansvarig för att se till att personalen behärskar och fullföljer sin anmälningsskyldighet.

I YLE:s artikel ”Päiväkodilta jää usein lastensuojeluilmoitus tekemättä” från 2012 påpekar Centralförbundet för barnskydd att det görs allt för få barnskyddsanmälningar inom småbarnspedagogiken. ”Om hjälpen dröjer kan det försvåra familjens problem.”

Syftet är att ta reda på hur det i dagsläget ser ut inom Vasa stad eftersom jag själv bor i Vasa och möjligtvis i framtiden kommer att jobba inom Vasa stads småbarnspedagogik.

Jag har valt att utföra min undersökning kring detta område för att jag själv är intresserad av småbarnspedagogik och barnskydd. Denna fråga är någonting jag har funderat länge på under arbete och praktik på fältet, både inom småbarnspedagogik och barnskydd.

Då man söker information om fenomenet barnskyddsanmälningar inom småbarnspedagogiken hittar man många inlägg på olika forum och andra sidor skrivna av föräldrar som tycker att personal gjort anmälan på felaktiga grunder och är upprörda. Det finns mycket få inlägg med en positiv klang. Många är arga över att det har gjorts en barnskyddsanmälan rörande deras familj och anklagar ofta daghemmet/chefen/personalen. Här framkommer det jag personligen tror är en stor orsak till att anmälningar eventuellt inte blir gjorda. Personalen kan vara rädd för hur familjen reagerar och samspelet mellan daghem och familj påverkas.

1.1 Syfte

Syftet med mitt examensarbete är att granska hur personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet, hur de förverkligar sin skyldighet och om de upplever att de har tillräckligt med kunskap om utförandet.

Det första jag vill ta reda på är om personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik vet vad de har för skyldighet och hur/när de enligt lag är skyldiga att agera. Detta kan vara det viktigaste gällande fenomenet. Om personalen inte vet vilken anmälningsskyldighet de har och vad den går ut på så fallerar den resterande delen av anmälningsskyldigheten också, vilket är att agera och anmäla vid behov.

Då en professionell gör en anmälan så görs den alltid med namn, det vill säga en som arbetar inom småbarnspedagogiken kan inte göra en orosanmälan om ett barn som privatperson eller anonymt om det gäller ett barn, händelse eller oro som har framkommit under arbetstid.

Det är lagstadgat att en professionell inte kan göra en anonym anmälan i dagsläget, det kan alltså ingen inom kommunerna direkt påverka men jag väljer att ta upp detta efter som att det kan ha stor inverkan på fenomenet om man skulle ha möjlighet att göra anmälan anonymt om man tror att det skulle påverka småbarnspedagogiken negativt att vårdnadshavarna skulle veta om vem som gjort den.

Jag vill också ta reda på hur personal har reagerat då det handlar om att inte göra en anmälan eller att göra en anmälan, har man känt att man har den kunskap och verktyg det behövs för att göra ett beslut?

1.2 Frågeställningar

Jag har fyra frågeställningar som jag kommer att undersöka. Varje frågeställning kommer att ha flera konkreta frågor som jag kommer att använda mig av för att svara på mina frågeställningar.

Känner personalen till sin anmälningsskyldighet och vet vad den går ut på och hur de fullföljer den?

Detta är som jag tidigare också nämnt en av de viktigaste sakerna att ta upp i min undersökning. Om personal inte har tillräckligt med kunskap om själva anmälningsskyldigheten och vad de är skyldiga att göra när så är ingen annan kunskap eller

fakta lika relevant. Till exempel kunskap om vad en barnskyddsanmälan kan leda till hjälper inte i en problematisk situation om personalen av någon orsak inte följer sin plikt att göra en anmälan.

Hur upplever personalen anmälningsskyldigheten och processen att genomföra den?

Upplevs anmälningsskyldigheten som lätt att fullfölja och kombinera med den pedagogiska verksamheten eller upplevs den som svår eller krånglig? Jag vill ta reda på om detta arbete vävs in i det pedagogiska arbetet och är en naturlig del att arbeta med, precis som allting annat eller om det känns som en svår eller tung ”extrabörda”.

Under denna frågeställning vill jag också ta reda på om personalen är medvetna om att de kan rådfråga stadens socialarbetare om de har ett fall de funderar över, utan att avslöja barnets personuppgifter, och om det finns behov av att göra en anmälan. Kommunen eller barnskyddet ska informera aktörer med anmälningsskyldighet om möjligheten att få konsultation. (THL 2017 s. 31)

Behöver personalen hjälp, stöd eller vidareutbildning för att bättre fullfölja sin anmälningsskyldighet?

Tycker personalen att de har de redskap, stöd och kunskap som de behöver för att få arbetet att fungera eller behövs det förändringar på något plan? Här vill jag ta reda på om det finns skillnader inom yrkesgrupperna, till exempel mellan socionom, barnträdgårdslärare och närvårdare. Alla yrkesgrupper har samma skyldighet men eftersom de har olika bakgrunder i sin utbildning kan detta eventuellt påverka hur de upplever anmälningsskyldigheten.

Hurdan erfarenhet har personal av att göra barnskyddsanmälan?

Jag vill ta reda på om hurdan erfarenhet personal har av att göra en barnskyddsanmälan det vill säga hur ofta, hur många och när. Jag är intresserad om personalen upplever det som att de anmälningar de har gjort har varit tillräckliga eller om de kanske skulle ha behövt göra flera.

2 Småbarnspedagogik

Småbarnspedagogiken lyder under lagen om småbarnspedagogik 13.7.2018/540. I arbetet inom småbarnspedagogiken behöver man också tillämpa bland annat barnskyddslagen 13.4.2007/417 och socialvårdslagen 30.12.2014/1301.

”Med småbarnspedagogik avses en systematisk och målinriktad helhet som består av fostran, undervisning och vård av barn och i vilken synnerhet pedagogiken betonas” (Utbildningsstyrelsen u.a b)

Småbarnspedagogiken hör till utbildningssystemet i Finland. Barnens första levnadsår är viktiga för barnets lärande och påverkar hela livet. (Utbildningsstyrelsen u.a b)

Småbarnspedagogik kan ordnas av kommunen i tre olika former:

- **Daghemsverksamhet**, denna verksamhet ordnas på ett daghem. Den vanligaste formen av småbarnspedagogik, verksamheten bedrivs i ett utrymme där det oftast finns flera avdelningar. Barn som deltar i denna verksamhet har ett regelbundet behov av småbarnspedagogik.
- **Familjedagvård**, denna verksamhet ordnas i familjedaghem. Familjedagvården sker i dagvårdarens eller barnets hem. En familjedagvårdare får vara ansvarig för maximalt 4 barn.
- **Öppen småbarnspedagogisk verksamhet**, denna verksamhet ordnas på en plats som lämpar sig för sådan verksamhet. Denna verksamhet riktar sig till barn och familjer som inte har ett regelbundet behov at dagvård. Verksamheten är till för att gynna familjen och barnets utveckling.

I detta sammanhang betyder barn sådana barn som inte nått läropliktsåldern och vid särskilda omständigheter äldre barn. (Lag om småbarnspedagogik (2018/540) 1 §)

Då det är frågan om ett barn som har en svår sjukdom eller ett barn som av annan orsak har ett behov av stöd så har kommunen ett ansvar att se till att man i småbarnspedagogiken tar i beaktande barnets behov bland annat i personalen och i utrymmet. (Räty 2019 s.6)

Stadsrådets publikation ”Förutsättningar för uppväxt, lärande och delaktighet för alla” (s.58) beskriver hur samarbete mellan barn, unga och vuxna skapar en trygg uppväxtmiljö. Inom småbarnspedagogiken är positiva relationer till vuxna (föräldrar och lärare) en viktig faktor som bidrar till en trygg uppväxt.

THL sammanställer för varje år statistik angående småbarnspedagogiken i Finland. År 2018 är den nyaste som för tillfället finns färdigställd. Enligt rapporten från 2018 deltog 252 216 barn (74% av barn i åldern 1–6) i småbarnspedagogiken år 2018, av dessa deltog 76% (191 769) av barnen på ett daghem. (THL 2019.a)

Österbotten har högre andel barn som deltar i kommunal småbarnspedagogik, 76,6%, jämfört med 73,9% i hela landet. (THL 2019.a)

Enligt THL görs det minst barnskyddsanmälningar i Österbotten av alla landskap i hela landet (4,7%), hela landets motsvarande siffra var 7,5%. År 2018 gjordes det 3 015 barnskyddsanmälningar i Österbotten. (s.16–17) (THL 2019.b)

Syftet med småbarnspedagogik är:

- 1) hos varje barn främja en helhetsmässig uppväxt, utveckling, hälsa och ett helhetsmässigt välbefinnande i enlighet med barnets ålder och utveckling,
- 2) stödja barnets förutsättningar för lärande och främja livslångt lärande och uppfyllandet av utbildningsmässig jämlikhet,
- 3) ordna mångsidig pedagogisk verksamhet med utgångspunkt i barns lek, rörelse, konst och kulturtradition samt ge barnet möjligheter till positiva upplevelser av lärande,
- 4) säkerställa en småbarnspedagogisk miljö som är utvecklande, främjar lärande och är hälsosam och trygg,
- 5) trygga ett verksamhetssätt som respekterar barnet och så bestående förhållanden som möjligt för växelverkan mellan barnet och personalen inom småbarnspedagogiken,
- 6) erbjuda alla barn likvärdiga möjligheter till småbarnspedagogik, främja likabehandling och jämställdhet samt ge färdigheter att förstå och respektera den allmänna kulturtraditionen samt vars och ens språkliga, kulturella, religiösa och livsåskådningsmässiga bakgrund,
- 7) identifiera barnets individuella behov av stöd och, när det uppkommit behov av stöd, ordna ett ändamålsenligt stöd inom småbarnspedagogiken, vid behov i form av mångprofessionellt samarbete,
- 8) utveckla barnets förmåga till samverkan och växelverkan, främja barnets förmåga att delta i kamratgruppen samt vägleda barnet mot ett etiskt ansvarstagande och hållbart handlingssätt, respekt för andra människor och samhällsmedlemskap,
- 9) säkerställa barnets möjligheter att få delta i och påverka sådana angelägenheter som berör barnet självt,

10) i samverkan med barnet och dess föräldrar eller andra vårdnadshavare främja en harmonisk utveckling hos barnet och dess holistiska välbefinnande samt stödja barnets föräldrar eller andra vårdnadshavare i fostringsarbetet. (Lag om småbarnspedagogik (2018/540) 3 §)

Kommunen ska vid anordnandet av småbarnspedagogik samarbeta med de instanser som ansvarar för undervisning, idrott och kultur, barnskydd och annan socialvård, rådgivningsverksamhet och övrig hälso- och sjukvård samt andra behövliga aktörer. (Lag om småbarnspedagogik (2018/540) 7 §)

I lagen om småbarnspedagogik beskrivs det hur barnet har rätt att få stödåtgärder och service inom social- och hälsovården till stöd för sin utveckling och välbefinnande. (Lag om småbarnspedagogik (2018/540) 7 §)

Socialvårdslagen beskriver hur en anställd inom undervisningsväsendet (med flera) som i sitt arbete har fått kännedom om en person vars behov av socialvård är uppenbart, ska han eller hon styra personen till att söka socialservice eller om personen samtycker till det kontakta den myndighet som ansvarar för den kommunala socialvården, så att stödbehovet kan bedömas. Om ett barns bästa kräver det, ska personalen utan dröjsmål göra en anmälan om behovet av socialvård trots sekretessbestämmelser. (Socialvårdslagen (2014/1301) 35 §)

2.1 Grunderna för planen för småbarnspedagogik

Baserad på utbildningsstyrelsens ”Grunderna för planen för småbarnspedagogik 2018”

”I grunderna för planen för småbarnspedagogik definieras småbarnspedagogikens centrala mål och innehåll, samarbetet mellan anordnaren av småbarnspedagogik och barnens vårdnadshavare, det mångprofessionella samarbetet samt innehållet i barnets plan för småbarnspedagogik. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 8)

Grunderna för planen för småbarnspedagogik är en föreskrift som är juridiskt bindande för anordnarna av småbarnspedagogik. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 8)

Småbarnspedagogikens förplikter

Kommunen eller staden som man bor i är skyldig att anordna småbarnspedagogik som motsvarar behovet. Anordnaren av småbarnspedagogik (kommunen eller staden) skall se

till att alla barn får småbarnspedagogik på sitt modersmål, svenska, finska eller samiska.
(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 15)

Alla barn har lika rätt till att delta i småbarnspedagogik, kommunen eller staden får alltså inte välja att inte ordna småbarnspedagogik till någon på basis av kön, ålder, ursprung, språk, religion, övertygelse, åsikt, hälsotillstånd, handikapp eller någon annan orsak. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 15)

Anordnaren av småbarnspedagogik är skyldig att informera vårdnadshavare om målen och verksamheten inom småbarnspedagogiken. Anordnaren skall se till att vårdnadshavare kan delta i planeringen och utförandet av småbarnspedagogik.
(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 16)

”Kommunen ska vid anordnandet av småbarnspedagogik samarbeta med de instanser som ansvarar för undervisning, idrott och kultur, socialvård, barnskydd, rådgivningsverksamhet och övrig hälsovård samt med andra nödvändiga aktörer.

Personalen inom småbarnspedagogiken omfattas också av bestämmelserna om att styra personer till att söka socialservice och att göra en barnskyddsanmälan.”

(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 17)

Småbarnspedagogiken skapar mångsidig kompetens

- *Mångsidig kompetens.* Multilitteracitet, förmåga att ta hand om sig själv och annan kompetens som behövs i vardagen, allt det som krävs i en mångfacetterad värld.
- *Förmåga att tänka och lära.* Livslångt lärande, att lära sig viktiga färdigheter för framtiden.
- *Kulturell och kommunikativ kompetens.* Lära sig att respektera andra och lära sig färdigheter inom kommunikation med andra.
- *Vardagskompetens.* Barnet får möjlighet att lära sig att ta hand om sig själv och andra genom bland annat samspel.
- *Multilitteracitet och digital kompetens.* Barnet skall lära sig att agera och använda sig av olika inlärningsmiljöer, bland annat digitala som behövs i framtiden.

- *Förmåga att delta och påverka.* Barnet skall lära sig att kunna och vilja påverka, speciellt inom inläring som sker runt dem.

(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 24–27)

Samarbete inom småbarnspedagogiken

Samarbete skall stöd den pedagogiska verksamheten på ett sådant sätt att varje barn får fostran, undervisning och vård enligt barnets individuella behov. Anordnaren av småbarnspedagogik är ansvarig över att samarbetet är någonting systematiskt och mångprofessionellt. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 35)

Samarbete med vårdnadshavare

Samarbete med vårdnadshavare har en stor betydelse inom småbarnspedagogiken. Målet med samarbetet skall vara barnets utveckling och trygghet. Samarbetet skall ske på ett företroendevisande, respekterande och jämlikt sätt mellan professionella och vårdnadshavare. (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 35)

Mångprofessionellt samarbete

”Inom den småbarnspedagogiska verksamheten ska man också samarbeta med rådgivningspersonalen, barnskyddet samt med andra aktörer inom hälsovården och socialvården. Vikten av samarbetet ökar om någon av dessa aktörer känner oro för barnets utveckling eller välbefinnande samt när barnets stöd planeras och ordnas. I den omfattande hälsoundersökningen ingår, med vårdnadshavarens skriftliga samtycke, personalens bedömning av hur ett barn under skolåldern klarar sig i den småbarnspedagogiska verksamheten. Personalens bedömning är en viktig del av bedömningen av barnets helhetsmässiga växande, utveckling och välbefinnande och vid tidig identifiering av barnets behov av stöd i ett mångprofessionellt samarbete.”

(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 36)

Stöd för barnets utveckling och lärande

”I småbarnspedagogiken ska barnets utveckling och lärande stödjas på ett sätt som motsvarar barnets behov. För barnet är det viktigt att stödet ges kontinuerligt och konsekvent under tiden i småbarnspedagogiken och då barnet börjar i förskoleundervisningen.” (Utbildningsstyrelsen 2019 s. 56)

De professionella skall identifiera ett eventuellt stödbehov hos barn. Genom tillräckligt tidigt ingripande kan man på ett målinriktat sätt stödja barnets utveckling, lärande och välbefinnande samtidigt som man motverkar att problemen skulle bli större.

(Utbildningsstyrelsen 2019 s. 56)

3 Barnskydd

Föräldrar eller vårdnadshavare har i första hand ansvaret för barnets välmående. Myndigheter har dock en skyldighet att stöda föräldrar eller vårdnadshavare i uppfostringsarbetet. Vid behov behöver familjen få stöd av barnskyddet. (THL 2019.b)

Kärnan i barnskyddsarbetet är att förverkliga barnets rättigheter. Barnets bästa ska placeras i främsta rummet i myndighetsverksamheten och alla barnrelaterade ärenden. Barnskyddsarbetet har nära anknytning till förverkligandet av barnets rättigheter. Barnets rättigheter fastställs i Finlands grundlag (1999/731) samt i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna och i FN:s konvention om barnets rättigheter, vilka är bindande för Finlands del. (Centralförbundet för barnskydd u.a)

Barnskyddets uppgift är att trygga barnets rätt till en trygg uppväxtmiljö, en harmonisk och mångsidig utveckling samt till särskilt skydd. (THL 2019.b)

Barnskyddet skall stöda föräldrar, vårdnadshavare och andra personer som är med i barnets uppfostran. Barnskyddet skall arbeta för att förhindra problematik inom familjen genom att ingripa i ett tillräckligt tidigt skede. (Mahkonen 2010, s. 96)

Med tanke på Mahkonens beskrivning av hur viktigt det är att barnskyddet har en möjlighet att ingripa i ett tidigt skede för att kunna förebygga eventuella problem är det av stor vikt att alla inom småbarnspedagogiken har tillräcklig kunskap om barnskydd och sin anmälningsskyldighet. Allt för att kunna fullfölja anmälningsskyldigheten och genom detta ge barnskyddet en möjlighet att ingripa om det behövs.

Alla inom hälso- och sjukvården, barndagvården, undervisningsväsendet, ungdomsväsendet, polisväsendet, brottspåföljdsmyndigheten, brand- och räddningsväsendet, en församling eller något annat religiöst samfund, flyktinganläggningar, nödcentralverksamheten, morgon- eller eftermiddagsverksamhet för barn, tullen, gränsbevakningsväsendet,

utsökningsmyndighet och Folkpensionsanstalten har anmälningssplikt. (Barnskyddslagen (2007/417))

Alla ovanstående är skyldiga att göra en anmälan utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelser. Om det finns misstanke om sexualbrott eller brott mot liv och hälsa är man skyldig att göra en anmälan direkt till polisen. (Barnskyddslagen (2007/417))

Detta betyder att alla inom småbarnspedagogiken har en anmälningssplikt om man får misstanke om att barnet far illa till eller att uppväxtmiljön inte är trygg.

Finland lyder också under FN:s konventioner, bland annat FN:s barnkonvention som även berör barns säkerhet, men Finlands lagar är anpassade till FN:s konventioner.

3.1 Bekymmerszonerna

I detta kapitel tar jag upp Eriksson & Arnkils samt THL:s tabeller över bekymmerszonerna.

1. Inget bekymmer	2. Liten oro		3. Grå zon		4. Stor oro	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Inte alls bekymrad	En aning bekymrad eller ibland förvånad; stark tilltro till de egna möjligheterna	Upprepade gånger bekymrad eller förvånad; god tilltro till de egna möjligheterna	Växande bekymmer. Försvagad tilltro till de egna möjligheterna	Stora bekymmer. De egna resurserna börjar ta slut.	Stora och ständiga bekymmer; barnet eller den unga är i farozonen. Svårt att själv finna utvägar.	Mycket stora bekymmer: barnet/den unga är i omedelbar fara. Omöjligt att själv finna utvägar.
		Har övervägt behovet av att sätta in mer resurser.	Överväger att be om tilläggsresurser och öka kontrollen.	Känner ett klart behov av tilläggsresurser och av ökad kontroll.	Tilläggsresurser behövs genast och kontrollen måste ökas.	En förändring i barnets situation måste fås till stånd genast.

Figur 1. Schema över bekymmerszoner och paletten av metoder som minskar oron. Eriksson & Arnkil 2010 s.12.

Det bekymmersfria tillståndet (1)

Man upplever att det inte finns några bekymmer och att barnet mår bra. Barnet växer, utvecklas och lär sig normalt. Man upplever också att den egna verksamheten fungerar som den skall och att man uppnår de mål man har satt upp. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 27)

Zonen för liten oro (2–3)

Man upplever att det finns små orosmoment, ibland flera gånger. Man upplever att man kan förlita sig på sin egen kunskap och möjlighet till att hjälpa. Orosmoment som hör till denna zon brukar vara ganska lätta att ta upp och komma fram till en lösning på, eftersom man själv upplever att man har kunskapen att hjälpa till. Om man ingriper inom denna zon har man goda möjligheter till att ingripa i ett tidigt skede. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 27)

Den gråa zonen (4–5)

Man upplever en kännbar oro som bara växer. Man har försökt hjälpa till på olika sätt men redskapen börjar ta slut. Ofta har man varit oroad en längre tid. Man kan vara osäker på om man behöver mer resurser för att hjälpa eller om det skulle behövas hjälp från en annan instans. Man kan vara osäker om det finns ”tillräckligt med bevis” eller om ens oro kanske är överdriven. Man blir tvungen att ta ställning till sin anmälningsskyldighet: finns det behov av att göra en barnskyddsanmälan för att försäkra sig om att barnet får det eventuella stödet från barnskyddet det behöver. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 28)

Zonen för stor oro (6–7)

Man gör bedömningen att barnet befinner sig i fara. Oron är kännbar och man känner att man inte har tillräckliga hjälpmedel för att hjälpa barnet. Om oron är såhär stor kan man inte tveka längre, någonting måste göras åt situationen. Man kan uppleva att det kommer gå riktigt illa för barnet om situationen inte direkt förändras. Situationen tvingar en att kontakta socialarbetare eller polismyndigheter. Man kan tycka att det är lättare att ta kontakt med en utomstående instans i denna zon än i gråzonen, här är man mera konkret tvingad till att ingripa på detta sätt. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 28)

Ei huolta 1	Pieni huoli 2	Tuntuva huoli 3	Suuri huoli 4
Ei huolta lainkaan.	Huoli tai ihmettely käynyt mielessä. Luottamus omiin mahdollisuuksiin hyvä. Ajatuksia lisävoimavarojen tarpeesta.	Huoli on tuntuva. Omat voimavarat ovat ehtymässä. Lisävoimavarojen ja kontrollin lisäämisen tarve.	Huoli on erittäin suuri. Omat keinot ovat lopussa. Tilanteeseen on saatava muutos heti.

Figur 2. THL:s orostabell. Tabellen motsvarar Erikssons och Arnkils men har en lite annan numrering och annat utseende. (THL 2014)

3.2 Utredning av eventuellt barnskyddsbehov

Då behovet av barnskydd utreds skall alltid barnets bästa prioriteras. Då man utreder eventuellt stödbehov skall man fokusera på hurdana eller vilka stödinsatser som på olika sätt skulle trygga barnets rätt till:

- En balanserad utveckling och välbefinnande, nära och fortgående människorelationer.
- Möjlighet att få förståelse, omtanke och någon som försäkrar sig om att barnet omskötsel på en nivå som är anpassad efter barnets utvecklingsnivå och ålder.
- En utbildning som motsvarar fallenhet och önskemål
- En säker uppväxtmiljö, fysisk och psykisk
- Att bli självständig och få större ansvar.
- Möjlighet till att delta i och påverka ärenden om sig själv.
- Att språklig, kulturell och religiös bakgrund tas i beaktande.

(Mahkonen 2010, s. 96)

Inom barnskyddet skall man arbeta hänsynsfullt och i första hand använda sig av öppenvård om inte barnets bästa kräver annat. (Mahkonen 2010, s. 96)

Ett barn skall enbart bli omhändertaget och få ordnat vård utanför hemmet om:

- Brister i omvårdnaden av barnet eller andra uppväxtförhållanden allvarligt hotar barnets hälsa eller utveckling eller:
- Barnet allvarligt äventyrar sin hälsa eller utveckling genom bruk av rusmedel, begår brott som inte kan anses som ringa eller annat jämförbart beteende.

(Mahkonen 2010, s. 148)

År 2017 var 1% av barn i åldern 0–17 omhändertagna. Av barn i åldern 0–20 var 1,4 placerade utanför hemmet (Både omhändertagna och brådslande placeringar). Av barn i åldern 0–20 var 4,5% barnskyddets öppenvårdsklienter. (Tilastoraportti 2017)

3.3 Förebyggande barnskyddsarbete

Det förebyggande barnskyddsarbetet ordnas för alla, oavsett om man är kund eller inte inom barnskyddet. Genom förebyggande barnskydd stöder man barnets uppväxt, utveckling och stöder föräldrarna/vårdnadshavarna. (TH 2019.b)

Förebyggande barnskyddsarbete ges till exempel genom: utbildning, ungdomsarbete och på barnrådgivningen men även inom andra instanser. (THL 2019.b)

Dagvården och daghemmet spelar en stor roll inom det förebyggande barnskyddsarbetet eftersom 70% av barnen i åldern 3–5 deltar i småbarnspedagogik i någon form.

Småbarnspedagogiken har stora möjligheter att ingripa hos familjer som riskerar att hamna i kris eftersom den följer med familjers vardag väldigt nära. Barnen spenderar vanligtvis största delen av sin vakna tid på daghem som därmed är en miljö där det är lätt att följa med deras utveckling jämfört med till exempel rådgivningen där man träffar barnet mer sällan. På daghem har man möjlighet att känna igen risker som rubbar barnets tillväxt och utveckling i god tid. (Centralförbundet för barnskydd 2012.)

Detta betyder att småbarnspedagogiken är en form av förebyggande barnskyddsarbete men att inte alla samhällets barn får det förebyggande barnskyddsarbetet. Alla mödrar använder sig inte av mödrarrådgivning, alla barn deltar inte i småbarnspedagogik och så vidare. Det förebyggande barnskyddsarbetet erbjuds åt alla men alla deltar inte.

4 Olika typer av anmälningar

4.1 Barnskyddsanmälan

Ansvar för att göra en barnskyddsanmälan ligger på den anställda med anmälningsskyldighet som har gjort iakttagelsen som gett upphov till oro. Till exempel kan inte utförandet skjutas upp på grund av att personalens förman inte är på plats. (THL 2016 s. 77)

Några exempel på när det krävs att den personen som gjort iakttagelsen gör en barnskyddsanmälan:

- Föräldrar eller vårdnadshavares försummelse av barnets behov
- Fysiskt våld, psykiskt våld och sexuellt våld
- Förälder eller vårdnadshavares missbruk
- Förälder eller vårdnadshavare som på grund utav egna problem som till exempel utmattning eller psykisk sjukdom inte klarar av att sköta om både barnet och sig själv.
- Och annat som väcker oro för barnet.

Dessa exempel och många fler finns listade i THL:s publikation ”Luo Luottamusta Suojele Lasta” på sida 78 från år 2016. Allt som finns listat i publikationen är exempel på då oro kan uppstå, detta betyder dock inte att man enbart vid fall som är listade är skyldig att göra en barnskyddsanmälan utan alltid då en oro uppstår för barnet och dennes hälsa eller välfärd.

Med anmälningsskyldigheten betonar man betydelsen av ett tidigt ingripande. En barnskyddsanmälan skall göras utan fördröjning. Då man pratar om ”utan fördröjning” vill man också betona att utredande av stödbehovet hör till barnskyddet, inte till personen som gjort anmälan. (Räty 2019 s.209)

En barnskyddsanmälan får aldrig uppskjutas eller bli ogjord på grund av att man tror att problematiken och utredning av problematiken inte skulle leda till ingripande. Om man vet eller antar att någon annan instans redan gjort en barnskyddsanmälan om problemet är man fortfarande skyldig under anmälningsskyldigheten att göra en barnskyddsanmälan, detta kan ge utredningen en bredare bild av problemet. Även om man vet att barnet redan är klient

inom barnskyddet lyder man lika mycket under anmälningsskyldigheten, ett problem kan förändras eller ändra vilket kan leda till att det behövs en ny utvärdering. (THL 2016 s.79)

En barnskyddsanmälan skall göras även om barnet eller vårdnadshavare motsäger sig detta, man bör vid ett sådant scenario berätta att man gör en barnskyddsanmälan och att man har en skyldighet att göra den. Endast vid specialfall där det finns en orsak till att inte berätta kan man göra en anmälan utan att berätta, dessa orsaker kan vara att barnet utsätts för fara eller att ärendet är brådskande. (THL 2016 s.81)

Det kan vara bra praxis att man diskuterar med eller berättar för vårdnadshavare eller föräldrar att man gör en barnskyddsanmälan och varför. Det kan också vara bra att man berättar om att man har en skyldighet att göra barnskyddsanmälan. Öppenhet förstärker förståelse och tillit mellan förälder och den som gjort anmälan. Detta gäller även om eller då vårdnadshavare eller föräldrar motsäger sig oron eller att det görs en barnskyddsanmälan. (THL 2016 s.78)

Istället för en barnskyddsanmälan kan man göra en utvärdering av behovet av socialvård tillsammans med barnet eller vårdnadshavare eller förälder. Vid detta tillvägagångssätt skall man också utföra detta utan dröjsmål och den professionella berättar orsakerna till att man ber om en utredning, detta för att förbättra samarbete och tillit mellan klient och professionell. Man får dock inte vänta på samarbetsvilja eller någonting annat under en längre tid så att barnet sätts i fara. (THL 2016 s.78)

En barnskyddsanmälan kan göras över telefon, skriftligt eller genom ett besök på socialbyrån. Då det handlar om så känsliga saker skall detta inte göras per epost, om inte kommunen har ett elektroniskt system för detta. Det finns blanketter som kan fyllas i men detta är inget man måste använda sig av. (THL 2016 s.79)

Räty (2019 s.214) refererar Riksdagens biträdande justitieombudsman 7.11.2014 Dnr 1446/4/1440:

Enligt barnskyddslagen (2007/417) finns det inget som begränsar i vilken form en barnskyddsanmälan skall göras. Om det är frågan om ett utsatt barn som kan vara i behov av brådskande hjälp kan inte myndigheterna kräva att anmälan skall göras skriftligt. En myndighet som är skyldig att ta emot en barnskyddsanmälan måste också ta emot en muntlig anmälan. (Räty 2019 s. 214)

Då en barnskyddsanmälan görs så behöver man framföra vem det handlar om (barnet) och vårdnadshavarnas information, gäller anmälan ett barn eller eventuellt flera barn i samma familj, grunderna för anmälan, konkreta observationer och oro utan tolkningar, vad som eventuellt har blivit gjort angående ärendet före anmälan, vad den som utför anmälan hoppas på för stöd eller insatser och den som gjort anmälningens kontaktuppgifter och position. Utöver detta kan det vara bra att beskriva barnets och familjens styrkor. (THL 2016 s. 80)

Även om man arbetar under sekretess och det man baserar sin anmälning på är sekretessbelagt så går man tillväga som vanligt med en barnskyddsanmälan. (THL 2016 s. 80)

Barnskyddsanmälan görs till socialbyrån i barnets hemkommun. Om det är allvarlig situation som kräver att en anmälan tas emot direkt utanför kontorstid gör man den till barnets hemkommuns socialjour eller till nödcentralen. (THL 2016 s. 79)

Om socialarbetare bestämmer att det finns skäl till oro försöker man alltid i första hand ge stöd och hjälp i hemmet och vardagen för att stöda familjen/barnet. Om situationen hemma är ohållbar kan barnet behöva bli placerad eller omhändertaget tills att situationen är sådan att barnet kan återvända hem.

Personalen får inte veta någonting om hur anmälan går vidare, vad som behandlas eller vad som bestäms, förutom om socialarbetare eller polismyndigheten kontaktar personalen för att ta reda på fakta om händelser eller som det behövs en sådan stödinsats som påverkar småbarnspedagogiken på ett sådant vis som personalen blir påverkad av.

En professionell kan göra barnskyddsanmälan anonymt då denne inte är i tjänst, men inte om någonting som hänt till exempel tidigare under dagen då denne var i tjänst.

4.1.1 Kontakt till socialmyndigheter angående utredning av barnskyddsbehov

Anmälningsskyldigheten kan också fullföljas genom att tillsammans med barnet eller föräldrar kontakta socialmyndigheten för att utreda behovet av stödinsatser så länge som:

- 1) Kontakten sker utan fördröjning.
- 2) Personen med anmälningsskyldighet framför vad orsaken till kontakten är.

(Räty 2019 s. 225)

4.2 Föregripande barnskyddsanmälan

”Om det finns grundad anledning att misstänka att ett ofött barn omedelbart efter sin födelse kommer att behöva stödåtgärder inom barnskyddet ska de personer som nämns i 25 § 1 mom. utan hinder av sekretessbestämmelserna före barnets födelse göra en föregripande barnskyddsanmälan.” (Barnskyddslagen (2007/417) 25 c §)

Socialmyndigheten gör efter detta en utredning utan dröjsmål en utredning om hur stort stödbehov det kan finnas direkt efter födseln. (Barnskyddslagen (2007/417) 25 c §)

Denna typ av anmälan kan vara aktuell även inom småbarnspedagogiken om till exempel en väntande förälder har ett barn inom dagvården och personalen uppmärksammar eller misstänker stor problematik, till exempel droganvändning som också skadar det ofödda barnet.

4.3 Polisanmälning vid misstanke om brott

De personer som avses i 1 mom. är skyldiga att trots sekretessbestämmelserna göra en anmälan till polisen, när de på grund av omständigheter som de har fått kännedom om i sin uppgift har skäl att misstänka att ett barn utsatts för

- 1) en gärning som är straffbar som sexualbrott enligt 20 kap. i strafflagen ([39/1889](#)), eller*
- 2) en gärning som är straffbar som brott mot liv och hälsa enligt 21 kap. i strafflagen och vars föreskrivna maximistraff är fängelse i minst två år. (Barnskyddslagen (2007/417) 25 a §)*

Detta betyder att eftersom personalen inom småbarnspedagogiken inom sitt yrke lyder under anmälningsskyldigheten har den skyldighet att göra en anmälning till polismyndigheten om man misstänker att ett barn blir utsatt för antingen ett sexual- eller våldsbrott.

4.4 Klientprocess

Ett klientskap inom barnskyddet börjar då en socialarbetare då denne utreder stödbehovet kommer fram till att:

- 1) Barnets uppväxtmiljö inte säkerhetsställer barnets välmående eller utveckling.

- 2) Barnets beteende sätter sin egen hälsa och utveckling i fara.
- 3) Barnet behöver stödinsatser enligt barnskyddslagen

(Räty 2019 s. 236)

Då barnet är klient inom barnskyddet skall det göras en klientplan för barnet. I planen skall det finnas med de saker som man under klientskapet skall arbeta med och annat som också är relevant. Planen skall också innehålla barnet och eventuell vårdnadshavares åsikter. (Räty 2019 s. 248)

”Utifrån utredningen av servicebehovet bedöms det om personen behöver stöd. Om personen behöver stöd, bedöms det om stödbehovet är av tillfällig, återkommande eller långvarig karaktär. Bedömningen av servicebehovet omfattar:

- 1. en sammanfattning av klientens situation samt av behovet av socialservice och särskilt stöd,*
- 2. de slutsatser som en yrkesutbildad person inom socialvården har dragit om förutsättningarna för klientrelationen,*
- 3. klientens åsikt om och syn på sitt servicebehov, om det inte finns ett uppenbart hinder för att i samarbete med klienten bedöma servicebehovet,*
- 4. en bedömning som klienten och en yrkesutbildad person inom socialvården har gjort om behovet av en egen kontaktperson enligt 42 §.”* (Kommunförbundet 2015)

En klientrelation skall avslutas då det konstaterats att det inte finns behov för socialvård. Detta betyder alltså att en person som en gång varit klient inom någon form av socialvård alltid är det, målet är att planen som görs upp skall följas och målet är att klientskapet skall kunna avslutas. (Socialvårdslag (2014/1301) 34 §)

5 Vem är ansvarig för barns rätt till en trygg uppväxt och social skydd?

Enligt Statsrådets publikation ”Förutsättningar för uppväxt, lärande och delaktighet för alla” (s. 55) får de flesta barn uppleva en trygg och stabil uppväxt.

Enligt publikationen är de största riskfaktorerna för barns välbefinnande: ensamhet, psykiskt och psykiskt våld samt fattigdom i familjen. Dessa risker drabbar svårt utsatta familjer i högre grad, till exempel kan det vara: barn med funktionsnedsättning, barn som placerats

utanför hemmet, barn med utländsk bakgrund, barn till ensamstående och barn till mammor med låg utbildning. (s. 55)

Publikationen beskriver hur 3% av barnen i spädbarnsålder utsätts för försummelse, genom att inte få den vård eller omsorg de behöver eller genom att bli skadade. (s. 55)

Saastamoinen (2016 s. 25) beskriver hur staten enligt grundlagen (1999/731) 19 § är skyldig att se till att alla får den sociala- och hälsovård de behöver. Till statens ansvar hör också att stöda vårdnadshavare till att ge barn en säker och trygg uppväxt.

Alla instanser som arbetar med barnets fostran, utveckling och trygghet är ansvariga för barnets trygghet och sociala skydd. Även om mycket av det lagstadgade arbetet går under barnskyddslagen (2007/417) är det inte enbart personal inom barnskyddet som är ansvariga. Lagen ålägger även andra yrkesgrupper att ta ansvar för barnets utveckling och välfärd, speciellt kommunala instanser som hör till det förebyggande barnskyddsarbetet. Daghem, skola och barnrådgivning har alla möjlighet att ge stöd till barnet/familjen i ett tidigt skede. (Saastamoinen, 2016 s. 33)

Ansaret ligger enligt Saastamoinen i första hand hos instanserna som hör till det förebyggande barnskyddsarbetet där det finns möjlighet att ge råd och stöd, istället för barnskyddets mera ”korrigerande” åtgärder. (Saastamoinen, 2016 s. 33)

2 § i barnskyddslagen (2007/417) fastslår att **personal som har anmälningsskyldighet är skyldiga att uppmärksamma barn i behov av extra stöd i ett tillräckligt tidigt skede.** Detta leder till att barnets trygghet troligtvis kan tryggas med mindre stödåtgärder. (Saastamoinen, 2016 s. 33–34)

6 Att professionellt ta upp oro

Att ta upp oro skall basera sig på den professionellas egna oro istället för att berätta för familjen vad barnets eller familjens problem är. Genom att ta upp den egna oron tillsammans med familjen så ber man om hjälp från familjen för att minska oron, istället för att stämpla familjen eller barnet som ett ”problem”. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 7)

6.1 Ta upp oron och erbjud stöd

Det första man bör göra är att fundera på hur man skall gå till väga och vad man skall ta upp. Enligt Eriksson & Arnkil bör du fundera på följande frågor innan du samtalar med vårdnadshavare eller föräldrar

Del 1 - Frågeställningar du bör fundera på då oron uppstår

Det är viktigt att man funderar och gör det klart för sig själv vad man oroar sig för och på vilket sätt. Det är lättare att diskutera saken om man vet vad man skall ta upp och hur man kan konkretisera oron. Man bör fundera på följande:

- Vad bekymrar dig? / Vad väcker oro i barnets situation?
- Vad händer om du inte tar upp din oro och samtalar om oron?
- Hur stor är din oro?

(Eriksson & Arnkil 2012 s. 13–14)

Man kan ta bekymmerszonerna till hjälp, Eriksson & Arnkil beskriver dem i sin bok på sidan 27 och jag har gjort en sammanfattning av dem under kapitlet ”Barnskydd”.

Del 2 – Frågorna strax före själva mötet

Det är viktigt att konkretisera för sig själv hur föräldrar eller vårdnadshavare upplever dig i din professionella roll.

- I vilka situationer upplever vårdnadshavare eller föräldrar att du stöttar dem?
- I vilka situationer kan du upplevas som ett hot?
- Vika styrkor och resurser ser du hos barnet i dessa situationer? Berätta och diskutera även dessa.
- Vad kan du tillsammans med vårdnadshavaren göra för att samarbeta och förbättra situationen?

Tänk hela tiden på hur du formulerar dig och ger uttryck för din oro. Föreslå samarbete. Fundera på hur den andra i samtalet kan reagera och hur du kan sakligt föra diskussionen framåt. (Eriksson & Arnkil 2012 s.14–16)

Del 3 – Frågorna genast efter samtalet

Hur genomfördes samtalet? Lyckades du bra med att ta upp det du skulle och hur gick samtalet? Hittade du också positiva sidor? Lyckades du erbjuda hjälp eller stöd?

Framför allt: minskade oron? Framkom det saker som hjälper er att samarbeta för att minska oron? (Eriksson & Arnkil 2012 s.17–18)

6.2 Resultat av försöken att ta upp och samtala om oron

Erikssons och Arnekils metod har utvecklats och används av många olika instanser och olika typer av personal som arbetar med barn och unga. Metoden finslipades med hjälp av 349 autentiska samtal genomförda under åren 1996–2004. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 48)

Materialet påvisar att kontakten med barnet och vårdnadshavare eller förälder framhålls som viktig i samtalet när man tar upp sin oro. Efter som att det också hör till då man tar upp oron att man lyfter fram styrkor, samtalar, vägleder och diskuterar blir detta också det typiska för samtalen. Idén är alltså inte att samtalen skall vara något obehagligt för någon utan ett samarbetsmöte som skall stärka barnets resurser. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 19)

6.3 Rädsla för att ta upp oro

”Den anställda låter bli att ta upp sin oro i huvudsak för att han är rädd att kontakten försämras på ett eller annat sätt.” (Eriksson & Arnkil 2012 s. 19)

Eriksson och Arnkil beskriver hur den professionella, efter att ha funderat och planerat hur oron skall tas upp, i 2 av 3 fall är orolig för att samtalet ska leda till problem med kontakt och fortsatt arbete.. Endast i 1 av 3 fall förväntar man sig en positiv utgång. Resultatet blir dock ett annat, de flesta samtal blir konstruktiva och man hittar nya lösningar. Enbart i 1 av 3 fall leder samtalet till någonting negativt, men i de flesta fall är det en första reaktion i form av förvirring eller ilska hos vårdnadshavare eller förälder. I studien finns det inte ett enda fall som påverkats negativt på ett omfattande sätt. (Eriksson & Arnkil 2012 s. 19)

Daghemspersonalen är enligt lag skyldig att anmäla till barnskyddsmyndigheterna om de får vetskap om ett barn som blir försummat, ändå gör de det inte alltid. Trots att speciellt yngre barn kan visa tydliga tecken på svårigheter får de inte hjälp i tid, detta ofta p.g.a. daghemspersonalens ”vänta och se” attityd. Det är vanligt med skillnader och därför vill man se om barnen växer i från problemen, man vill inte stämpla dem, eftersom tidig

diagnostisering kan ha negativa följder och är heller inte helt trovärdiga när barnen är små. Nordiska skolbarn anmäls oftare till barnskyddsmyndigheterna än de barn som är under skolåldern, vilket kan tyda på att daghemmen inte utnyttjar sina möjligheter att upptäcka de utsatta barnen i ett tidigare skede. (Marklund m.fl. 2012 s. 8–10).

7 Tidigare forskning

Tidigare forskning tyder på att det kan kännas svårt eller besvärligt att göra en barnskyddsanmälan för personal inom småbarnspedagogik.

Heidi-Jessica Lahola beskriver i sitt examensarbete *”Man tänker nog till en och två gånger och tre gånger”*: En kvalitativ studie om barnträdgårdslärarnas upplevelser och uppfattningar om barnskyddsanmälningar från år 2014 hur majoriteten av hennes respondenter tycker att det känns svårt att göra en barnskyddsanmälan. Främst var det osäkerheten om att man kanske gör en obefogad anmälning som kändes svår. En av hennes respondenter påpekade att det skulle vara bra med någon slags kontakt med den sociala sidan. (Vilket finns, man kan som jag tidigare har beskrivit kontakta socialarbetare för råd utan att avslöja barnets personuppgifter), vilket i detta fall också tyder på en brister i informationen om var man kan söka hjälp kring dessa frågor.

Hanna Warg har år 2012 undersökt i hur förhållningssättet ”Ta upp oron” tagits i bruk av de som gått Ta upp oro-utbildningen inom ramen för KASTE-familjeprojektet i Österbotten. Hon beskriver hur 4 respondenter beskrev hur de tror eller tycker att slag, sexuella övergrepp eller grov försummelse ska förekomma före man kontakter barnskyddsmyndigheter. Många av hennes respondenter beskriver en stor osäkerhet kring när en barnskyddsanmälan blir aktuell. Warg konstaterar i sitt arbete att det finns en hög tröskel för att göra anmälan. Hon beskriver hur en gemensam nämnare för respondenterna var en rädsla för att ha fel.

Indais och Rinne beskriver i sin forskning *”Varhaiskasvatuksessa tehtävä lastensuojelutyö”* hur 3 av 5 av deras respondenter visste hur man gör en barnskyddsanmälan, vilket betyder att 2 av 5 inte kunde göra en anmälan. 1 av de osäkra beskrev ett behov av utbildning och hjälp men den andra visste om att hen kan kontakta barnskyddet och be om råd om det uppkommer en situation som kräver det. I deras studie framkommer det att några respondenter har låtit bli att göra en anmälning om vårdnadshavare är av den åsikten av att de inte behöver hjälp, för att detta i dessa fall inte skulle vara för barnet bästa.

En gemensam nämnare av den tidigare forskningen är att professionella som enligt barnskyddslagen (2007/417) har en anmälningsskyldighet kan ha svårt att veta nära man enligt lagen är skyldig att göra detta och när man har tillräckligt stor oro för att göra anmälningen korrekt.

8 Genomförande av undersökningen

8.1 Val av metod

Min första idé var att genomföra forskningen som en kvalitativ undersökning där respondenterna skulle ha fått svara med egna ord/meningar. Detta skulle ha gett en djupare förståelse för hur respondenterna upplever fenomenet.

Jag kom dock fram till då jag kommit längre med min teoridel att det skulle ta allt för mycket tid och bli alldeles för långt om forskningen skulle genomföras kvalitativt. Jag ville inte heller skala ner mitt urval, det är viktigare för mig att få hela kommunens personals åsikter än att kunna utföra forskningen kvalitativt.

Jag kom fram till att det bästa sättet att utföra min undersökning är att ställa kvantitativa frågor. Den största orsaken till detta är att jag förväntar mig ganska många svar vilket skulle leda till att det skulle bli ett alldeles för stort arbete om jag skulle ha använt mig av kvalitativa frågor.

Jag har valt att ge svarsalternativ som går att "ranka" mot varandra, många frågor ger respondenten möjlighet att välja ett nummer som till exempel om man alltid varit säker på sin sak (10) eller alltid osäker (0), detta ger respondenten större valmöjligheter än bara ja / nej- frågor men gör tolkningen lättare för mig.

8.2 Datainsamlingsmetod

Jag kommer att använda mig av ett anonymt elektroniskt frågeformulär (Google Forms), detta för att säkerhetsställa att ingen kan bli igenkänd. Jag väljer också detta för att respondenterna inte behöver vara rädda att svaren går genom flera händer. Jag tror att detta kan göra det lättare att svara uppriktigt, speciellt om det är någonting man inte vill att någon annan vet om.

Med klara och tydliga svarsalternativ kommer jag att försöka göra frågorna och resultatet så klartydligt som bara möjligt för både mig och respondenterna.

Speciellt i frågor där respondenterna skall beskriva sin egen kunskap eller något annat liknande är det svårare att tolka svaret om jag skulle få fritt formulerade kvalitativa svar, så som till exempel: ”bra”. Svaret ”bra” kan betyda nästan fulländad kunskap för en respondent och för en annan kanske att kunskapen är bara lite bättre än dålig. Därför tror jag att denna teknik inte ger en lika bra tolkning av svaren.

8.3 Undersökningsgruppen och avgränsningar

Som jag tidigare beskrev vill jag ta reda på kunskapen hos all personal som arbetar med barnen inom Vasa stads småbarnspedagogik. Jag vill ge alla inom det geografiska område jag undersöker en möjlighet att svara, därför skulle ett område större än en kommun framkalla för mycket undersökningsmaterial till mitt arbete.

Jag har valt att utföra min undersökning enbart vid de kommunala daghemmen i Vasa stad, alltså inte privata daghem. Detta för att Vasa stad gav mig forskningslov och för att smidigt kunna ge alla respondenter lika möjlighet till att svara inom samma tidsram. Om jag också skulle ha utfört min undersökning hos privata serviceaktörer skulle detta betyda att kanske vissa privata serviceaktörer skulle ha gett ett forskningslov medans vissa andra inte och därför också kanske gett en missvisande bild av de privata serviceaktörerna.

Jag vill dock att alla i kommunen har möjlighet att delta. Om jag skulle dela upp mitt område på något vis till exempel enbart vissa daghem även om det skulle vara utspridda skulle detta kunna leda till en missvisande bild. På ett daghem kan det vara någonting man pratar mycket öppet om och har en klar bild av hur man skall agera och på ett annat daghem tvärt om, även om båda daghem ligger i samma kommun och har likadana personalgrupper.

Min undersökning kommer att vara helt och hållet tvåspråkig (svenska och finska) så jag vill ta reda på kunskapen hos alla, inte enbart hos endera av språkgrupperna. Om undersökningen skulle ske på enbart ett av språken tror jag att det skulle kunna leda till stora bortfall från den andra språkgruppen.

Jag har valt att inte jämföra språkgruppernas svar, eftersom det är anordnaren av småbarnspedagogiken som är ansvarig till att se till att personalen har den kunskap angående fenomenet som behövs. Det kan finnas skillnader inom språkgruppernas utbildning eller intresse men det skulle bli för stort att ta med det i detta arbete.

Jag väljer att inte avgränsa mig inom yrkesgrupperna. Alla som arbetar med barnen i gruppen lyder under samma lagar och har därmed lika stort ansvar att göra eventuella anmälningar. Om jag skulle vända mig enbart till en yrkesgrupp skulle mitt resultat troligtvis inte spegla verklighetsbilden med tanke på att de olika yrkesgrupperna har olika bakgrund och utbildning.

8.4 Undersökningens praktiska genomförande

Tillsammans med direktören för småbarnspedagogik i Vasa kom vi överens om att hon skickar ut en länk till alla förmän och föreståndare inom Vasa stads småbarnspedagogik som i sin tur får skicka ut länken till mitt formulär till alla som arbetar på fältet.

Mitt formulär är gjort genom att använda mig av Google formulär.

Min svarstid var 9–25.6.2020. Svarstiden var kanske i det kortaste laget men eftersom min teoridel hade tagit ganska länge att sammanställa och min plan var att bli klar med mitt examensarbete under sommaren för att kunna presentera det under början av hösten kom jag fram till denna svarstid.

Tyvärr överlappade min svarstid semestertider vilket kan ha påverkat hur många mitt frågeformulär nått ut till.

Jag fick sammanlagt in 42 svar under min svarstid. Jag hade hoppats på flera svar, en stor faktor till detta kan ha varit att min svarstid tyvärr överlappade semestertider. Jag antar att Corona-viruset också har utsatt småbarnspedagogiken för en större stress och påfrestning än normalt vilket kunde leda till att personal inte har haft tid eller resurser för att svara på mina frågor.

Att sammanfatta mitt resultat har varit relativt enkelt då Google Formulär ger en tydlig överblick av de sammanställda resultaten. Google Formulär visar både grafiskt och procentuellt hur respondenterna har svarat på mina frågor, vilket gör det lättförståeligt.

Google Form visar också hur en enskild respondent har svarat på alla frågor, vilket möjliggör att hitta relevanta kopplingar, till exempel hur de med antingen mera eller mindre erfarenhet av småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet, allt detta finns redovisat under resultatredovisningen.

8.5 Datasekretess

Jag har klargjort för alla som deltar att man deltar anonymt, alltså att ingen kan veta vem som har svarat vad. Det är bara jag som har haft tillgång till de svar jag har fått in och jag skulle inte ha möjlighet att ta reda på vem som svarat vad.

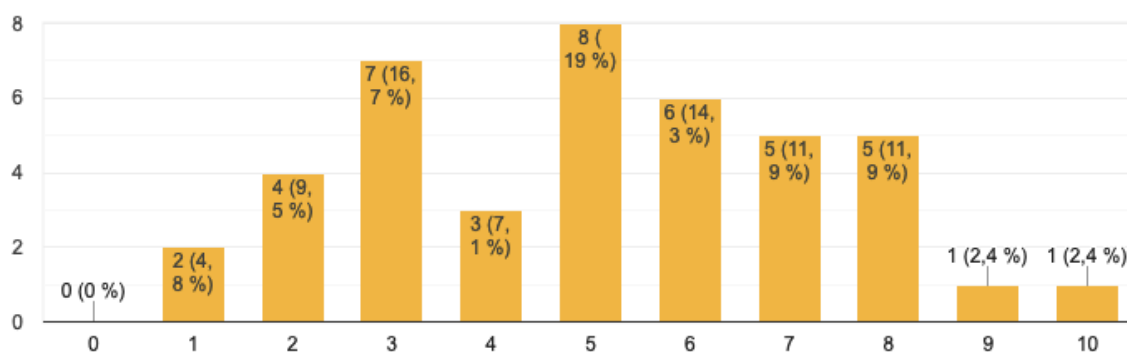
Jag upplever det som viktigt i fall som dessa att man som respondent får veta om att frågorna besvaras anonymt och att man kan lita på detta. Då ämnet går in på saker som kan vara känsliga eller svåra att svara på om man inte har tillit för att datasekretessen fungerar.

9 Resultatredovisning

9.1 Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet.

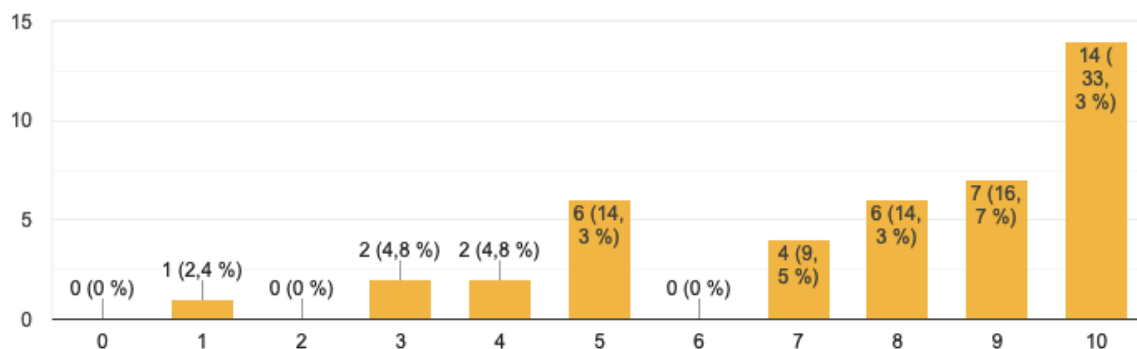
I det här kapitlet redovisar jag hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet genom olika perspektiv.

Tabell 1. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Svår) – 10 (= Lätt)

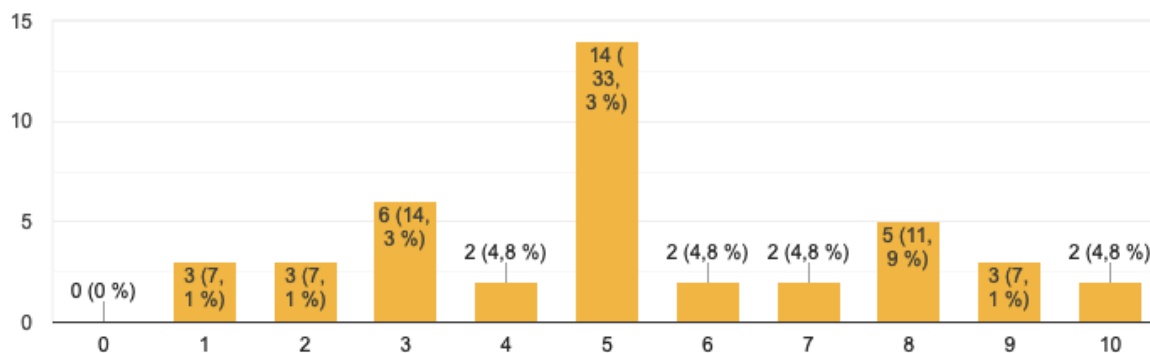
Jag tolkar det som att 16 av respondenterna upplever sin anmälningsskyldighet som svår eller mera svår än lätt, då 16 respondenter har svarat mellan 0–4. 8 respondenter har uppgett 5, vilket kan tolkas som att de upplever sin anmälningsskyldighet som varken svår eller lätt. 18 respondenter har uppgett 6–10, vilket kan tolkas som att de upplever sin anmälningsskyldighet som lätt eller mera lätt än svår.

Tabell 2. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= En extra arbetsbörda) – 10 (= En del av det pedagogiska arbetet)

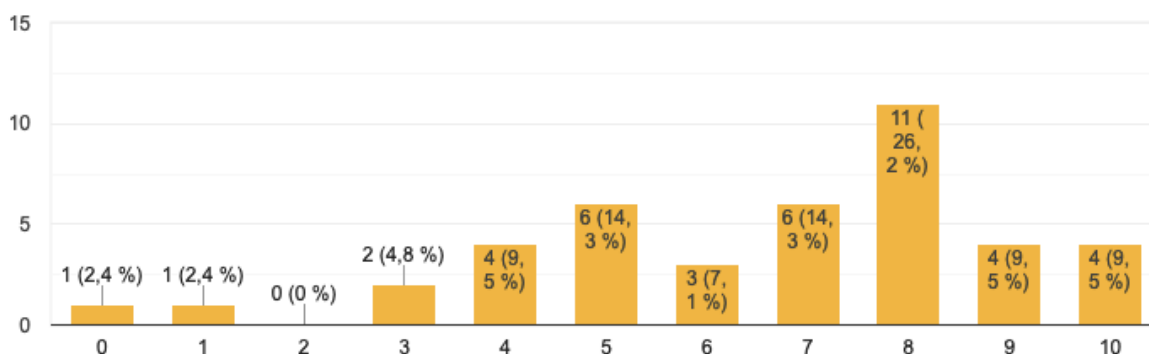
Majoriteten av respondenterna upplever sin anmälningsskyldighet som en del av det pedagogiska arbetet, några respondenter har uppgett nummer närmare 0, vilket kan tolkas som att en liten del av respondenterna upplever sin anmälningsskyldighet som en extra arbetsbörda. Detta var den frågeställning som mina respondenter var mest överens om.

Tabell 3. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Processen är svår) – 10 (= Processen är lätt)

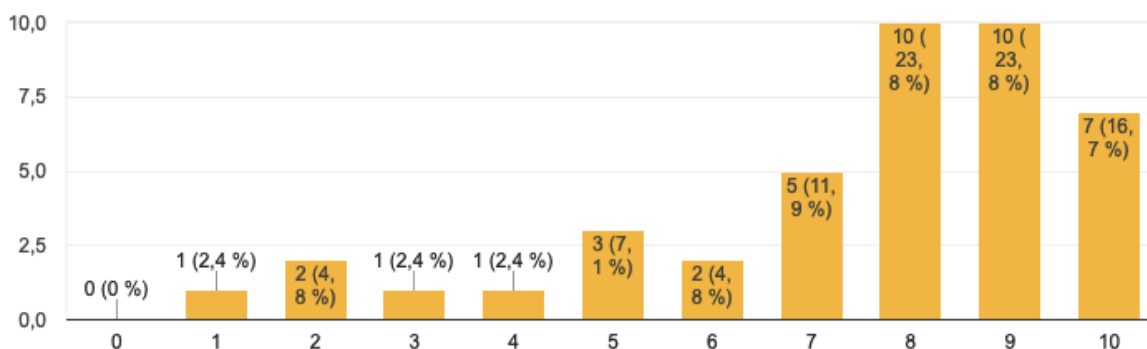
På basen av svaren kan man konstatera att majoriteten av respondenterna tycker att processen varken är svår eller lätt, utan någonting där emellan. Medans några svar sträcker sig ända från 1–10.

Tabell 4. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Jag är ofta osäker över om min oro är konkret) – 10 (= Jag vågar lita på min oro)

Det svarsalternativ som flest respondenter har valt är 8, vilket man kan tolka som att de som valt detta alternativ i de flesta fall vågar lita på sin oro. Även här har respondenternas svar ganska stor variation från 0–10, vilket igen kan tolkas som att det finns stora variationer i hur respondenterna vågar lita på sin oro.

Tabell 5. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Jag vågar inte ta upp min oro eller göra eventuell anmälan) – 10 (= Jag vågar ta upp min oro och/eller göra eventuell anmälan)

Majoriteten har svarat mellan 8–10, vilket kan tolkas som att majoriteten oftast vågar ta upp sin oro och vid behov göra en anmälan, några har svarat mellan 1–7, vilket kan tolkas som att dessa ofta eller ibland inte vågar ta upp sin oro och/eller göra en anmälan.

9.2 Behöver personalen mera vidareutbildning eller annat stöd för att bättre kunna fullfölja sin anmälningsskyldighet?

7 respondenter (16,7%) har uppgett att de behöver mera utbildning för att klara av att hantera sin anmälningsskyldighet.

39 respondenter (90,5%) uppger att de vet vart de kan vända sig för att få råd och stöd i frågor angående sin anmälningsskyldighet om de är osäkra.

3 respondenter (7,1%) uppger att de i dagsläget har möjlighet att få utbildning inom området om de känner att de behöver det.

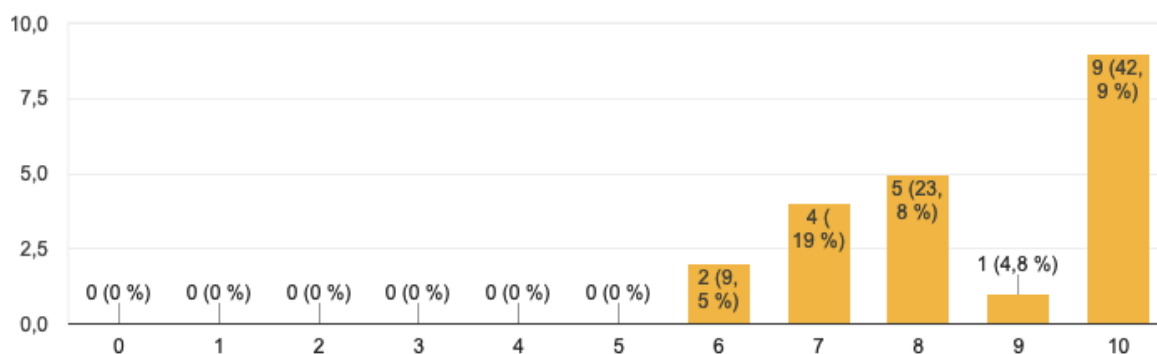
9.3 Har personalen gjort barnskydds- eller polisanmälningar under deras arbete inom småbarnspedagogiken?

21 respondenter (50%) har under sin karriär inom småbarnspedagogiken gjort en barnskyddsanmälan, resterande 21 respondenter (50%) har inte gjort en barnskyddsanmälan.

Av de 21 respondenter som inte gjort någon barnskyddsanmälan har 19 uppgett att orsaken är att det inte funnits behov. 1 respondent har uppgett att denne inte vet hur man gör. 1 respondent har valt alternativet ”annat”.

Av de 21 respondenter som gjort en barnskyddsanmälan har 14 (66,7%) gjort uppskattningsvis 1–2 barnskyddsanmälningar. 6 respondenter (28,6%) har uppskattningsvis gjort 2–5 barnskyddsanmälningar. 1 respondent (4,8%) har uppskattningsvis gjort 5–10 barnskyddsanmälningar.

Tabell 6. Då jag frågade om de som gjort minst 1 barnskyddsanmälan alltid varit säkra på sin sak fördelades svaren enligt följande: Nej (=0) – Ja (=10)

Av alla respondenter (42) har 14 (33,3%) någon gång under sin karriär inom småbarnspedagogik kontaktat socialbyrån för att rådfråga om det finns behov för att göra en barnskyddsanmälan. Resterande 28 (66,7%) har inte kontaktat socialbyrån för att rådfråga om det finns behov för att göra en barnskyddsanmälan.

3 respondenter (7,1%) har under sin karriär inom småbarnspedagogiken gjort en polisanmälan. Resterande 39 (92,9) respondenter har inte gjort en polisanmälan.

37 respondenter (94,9%) har uppgett att orsaken till att de inte gjort en barnskyddsanmälan är att det inte funnits behov. 1 (2,6%) uppger att orsaken är att den inte vet hur man gör. 1 (2,6%) uppger svarsalternativet ”annat”.

Alla 3 respondenter som gjort en polisanmälan uppger att det har gjort mellan 1–2 polisanmälningar.

15 respondenter (25,7%) uppger att de har tillsammans med en familj kontaktat socialbyrån för utredning av stödbehov. Resterande 28 (66,7%) respondenter uppger att de inte har kontaktat socialbyrån tillsammans med en familj för utredning av stödbehov.

85,7% (24 respondenter) av dem som uppgett att de inte har kontaktat socialbyrån för att tillsammans utreda om det finns ett stödbehov uppger att orsaken är att det inte har funnits behov. 1 respondent (3,6%) vet inte hur man gör. 3 respondenter (10,7%) uppger alternativet ”annat”.

Då jag frågar dem som har kontaktat socialbyrån tillsammans med en familj hur många gånger de har gjort detta fick jag 16 respondenter, men tidigare uppgav bara 15 att de hade kontaktat socialbyrån tillsammans med en familj.

Av dessa 16 respondenter uppgav 9 (56,3%) att det gjort det 1–2 gånger. 6 (37,5%) uppger att de gjort det 2–5 gånger. 1 (6,3%) uppger att denne gjort det 5–10 gånger.

Majoriteten (69% / 29 personer) av mina respondenter har arbetat inom småbarnspedagogiken i över 7 år. Näst största gruppen bestod av 6 personer / 14,3% som har arbetat inom småbarnspedagogik i 3–5 år. 9,5% / 4 personer har 0–1 års erfarenhet och 7,1% / 3 personer har 1–3 års erfarenhet. Vilket betyder att de flesta som har svarat på mitt frågeformulär har en ganska lång erfarenhet av småbarnspedagogik.

På fråga 2 uppger 2 av 42 respondenter att de inte vet hurdan anmälningsskyldighet dem har eller hur man förverkligar den, resterande 40 respondenter uppger att de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligar den.

Fråga 3 är en flervalsfråga, jag ber respondenterna markera på de alternativ som stämmer in på dem. 36 respondenter (85,7%) uppger att de vet att de har en anmälningsskyldighet. 34 respondenter (81%) uppger att de vet när de har en skyldighet att göra en barnskyddsanmälan (även föregripande anmälan och kontakt till socialen för utredande av stödbehov). 28 respondenter uppger att de vet hur de går till väga då de gör en anmälan.

Eftersom 40 respondenter uppgett på den föregående frågan att de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligar den men inget av alternativen på denna fråga, som hör till anmälningsskyldigheten, fått 40 svar anser jag att reabiliteten på denna fråga inte är så hög som den skulle borde vara. Först funderade jag på om det kunde bero på att respondenterna inte förstått att det var en flervalsfråga, men majoriteten av respondenterna har valt minst 2 alternativ, vilket leder mig till att tolka det som att frågan och alternativen uppfattats rätt (som en flervalsfråga).

Jag tror att detta kan bero på att många tror att de vet vad allt som hör till deras anmälningsskyldighet och att de kan det, men sedan då man går igenom saken mera detaljerat kan finnas saker/moment som är okända eller som man inte har kunskap om.

10 Slutsatser

Min första frågeställning är: **Känner personalen till sin anmälningsskyldighet och vet vad den går ut på och hur de fullföljer den?**

Om man bara tolkar svaren genom min fråga ”*Vet du hurdan anmälningsskyldighet du har i ditt yrke och hur du förverkligar den?*” uppger 40 av 42 respondenter att de är medvetna om hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligas.

Nästa fråga innehöll 3 påståenden som alla går under anmälningsskyldigheten, men inget av dessa hade valts av alla 40 respondenterna. Detta gör att jag drar en sådan slutsats att många kanske tror att de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur den förverkligas men att det kan finnas skillnader i kunskanden, det kan handla om att respondenterna inte vet om vissa moment av sin anmälningsskyldighet. Om det finns något moment man inte vet om, kan man inte veta att man inte har kunskapen. Detta gäller kanske främst svarsalternativen: ”*Jag vet när jag har en skyldighet att göra en barnskyddsanmälan*” och ”*Jag vet hur man går till väga då man gör en anmälan*”.

Svarsalternativ ett ”*Jag vet att jag har anmälningsskyldighet*” hade 36 respondenter svarat på. Jag tolkar dock själv respondenternas svar som att alla vet om att de har en anmälningsskyldighet, men inte kanske känner till den så bra eller kan hantera den. Efter som att alla 40 som svarat JA på frågan om de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligar den har markerat minst 1 av de 3 alternativen, kan man anta att de faktiskt vet om att de har en anmälningsskyldighet. Till exempel har en respondent svarat JA på den första frågan och sedan på den andra frågan uppgett att denne vet om att den har en

skyldighet att höra en barnskyddsanmälan och även uppgett att denne vet hur man går tillväga då man gör en anmälan. Detta leder mig till att tolka det som att även denna respondent vet om att den har anmälningsskyldighet, även om respondenten inte markerat detta alternativ.

De 2 respondenter som inte vet hurdan anmälningsskyldighet de har eller hur de förverkligar den har markerat att de vet om att de har anmälningsskyldighet, vilket får mig att tolka det som att de vet om sin anmälningsskyldighet men kanske inte har tillräckligt med kunskap om fenomenet för att förverkliga den.

Jag tolkar det som att nästan alla eller alla av mina respondenter vet om att de har en anmälningsskyldighet men kunskapen om den och dess förverkligande är varierande.

Min andra frågeställning är: **Hur upplever personalen anmälningsskyldigheten och processen att genomföra den?**

Överlag upplever respondenterna sin anmälningsskyldighet som varken svår eller lätt, några upplever den som mera svår och vissa som mera lätt. Dock upplever en mycket större del av respondenterna att anmälningsskyldigheten är en del av det pedagogiska arbetet, vilket jag tolkar som att en del upplever det som någonting som hör till arbetet även om det kan vara lite svårt.

De flesta respondenter upplever processen som varken svår eller lätt, igen finns det några som upplever den som jättelätt och några som ganska svår. De flesta vågar lite på sin oro men där finns det även nyansskillnader, dock har flera respondenter uppgett att de vågar ta upp sin oro starkare än hur de litar på den egna oron.

Man ser ett ganska klart mönster i respondenternas svar på dessa frågor. Oftast ligger en och samma respondents svar inom ett intervall av 4–5 alternativ. Dock finns det här också undantag, en respondent har uppgett 8 på frågan där 0 betyder att det är en extra börda och 10 en del av det pedagogiska arbetet, men sedan svarat mellan 1–3 på resterande frågor.

Min tredje frågeställning är: **Behöver personalen hjälp, stöd eller vidareutbildning för att bättre fullfölja sin anmälningsskyldighet?**

7 av 42 respondenter uppger att de behöver mera utbildning för att klara av att hantera sin anmälningsskyldighet. Jag tolkar detta som att 6 av dessa 7 upplever det som att de har en

ganska bra kunskap om sin anmälningsskyldighet men kanske behöver få vidareutbildning kring vissa moment på basen av vad de har svarat på resterande frågor.

1 av dessa 7 respondenter uppger att hen inte vet hurdan anmälningsskyldighet hen har och hur hen förverkligar den. Denna respondent vet inte vart hen skall vända sig om hen är osäker och upplever att hen inte i dagsläget har möjlighet att få vidareutbildning inom området.

3 av 42 respondenter upplever att de i dagsläget har möjlighet att få vidareutbildning inom området.

38 av 42 respondenter uppger att de vet vart de kan vända sig för att få råd eller stöd om de är osäkra på någonting angående deras anmälningsskyldighet. Många av de respondenter som är lite mera osäkra på sin anmälningsskyldighet vet vart de skall vända sig för att få hjälp och/eller stöd, vilket är en viktig sak i processen till att förverkliga sin anmälningsskyldighet. Jag tolkar de flesta av dessa svar så som att respondenterna kan vara osäkra på bland annat när de är skyldiga att göra en eventuell anmälan, hur konkret deras oro bör vara och så vidare men kan ta hjälp i dessa situationer.

Min fjärde frågeställning är: **Hurdan erfarenhet har personal av att göra barnskyddsanmälan?**

Hälften av mina respondenter har under sin karriär inom småbarnspedagogiken gjort en barnskyddsanmälan.

19 av de som inte gjort en barnskyddsanmälan uppger att orsaken har varit att det inte funnits behov. 1 har uppgett att hen inte vet hur man gör. 1 har valt alternativet ”annat”.

Den respondent som under sin karriär inom småbarnspedagogiken gjort flest barnskyddsanmälningar har arbetat över 7 år inom småbarnspedagogiken.

De flesta av respondenterna har varit säkra på sin sak då de gjort en anmälan. Det lägsta någon av respondenterna uppgett var 6 på en skala från 0–10, där 0 var att man inte varit säker och 10 att man varit säker. De flesta har valt ett alternativ mellan 8–10. Detta får mig att tolka det som att dem som har gjort anmälningar oftast har varit säkra på sin sak och på basen av de andra frågorna har en bra kunskap om fenomenet.

Detta får mig att tolka det som att de som har gjort en anmälan har varit säkra på sin sak. Det kan möjligen ha ett samband med karriärlängden, 16 av de 21 respondenter som har gjort minst en barnskyddsanmälan har arbetat inom småbarnspedagogiken i över 7 år. Bara 2 av

de som gjort en anmälan under sin karriär har arbetat inom småbarnspedagogiken mindre än 1 år. Det kan också bero på karriärlängden, de som jobbat längre tid inom småbarnspedagogiken har träffat mera barn och deras familjer.

14 av 42 respondenter har under sin karriär ringt till socialbyrån för att rådfråga om det har funnits behov för en barnskyddsanmälan. Majoriteten av dem som ringt till socialbyrån har också gjort en barnskyddsanmälan under sin karriär. Även på denna frågeställning har majoriteten av dem som svarat ja arbetat i minst 7 år inom småbarnspedagogiken.

Resterande 28 av 42 respondenter har inte kontaktat socialbyrån för att rådfråga om det finns behov för att göra en barnskyddsanmälan. 24 av dessa uppger att det inte funnits behov. 3 valde alternativet ”annat” och 1 vet inte hur man gör.

27 av dessa respondenter har uppgett att de vet varifrån de kan få stöd och råd om de är osäkra. 1 respondent uppger att hen inte vet varifrån hen kan få stöd eller råd.

3 av mina respondenter har under sin karriär gjort en polisanmälan. 37 av dem som inte gjort en polisanmälan uppger att det inte funnits behov. 1 uppger alternativet ”annat” och 1 vet inte hur man gör.

11 Sammanfattning

Majoriteten (69% / 29 personer) av mina respondenter har arbetat inom småbarnspedagogiken i över 7 år. Näst största gruppen bestod av 6 personer / 14,3% som har arbetat inom småbarnspedagogik i 3–5 år. 9,5% / 4 personer har 0–1 års erfarenhet och 7,1% / 3 personer har 1–3 års erfarenhet. Vilket betyder att de flesta som har svarat på mitt frågeformulär har en ganska lång erfarenhet av småbarnspedagogik.

På fråga 2 uppger 2 av 42 respondenter att de inte vet hurdan anmälningsskyldighet dem har eller hur man förverkligar den, resterande 40 respondenter uppger att de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligar den.

Fråga 3 är en flervalsfråga, jag ber respondenterna markera på de alternativ som stämmer in på dem. 36 respondenter (85,7%) uppger att de vet att de har en anmälningsskyldighet. 34 respondenter (81%) uppger att de vet när de har en skyldighet att göra en barnskyddsanmälan (även föregripande anmälan och kontakt till socialen för utredande av stödbehov). 28 respondenter uppger att de vet hur de går till väga då de gör en anmälan.

Eftersom 40 respondenter uppgett på den föregående frågan att de vet hurdan anmälningsskyldighet de har och hur de förverkligar den men inget av alternativen på denna fråga, som hör till anmälningsskyldigheten, fått 40 svar anser jag att reabiliteten på denna fråga inte är så hög som den skulle borde vara. Först funderade jag på om det kunde bero på att respondenterna inte förstått att det var en flervalsfråga, men majoriteten av respondenterna har valt minst 2 alternativ, vilket leder mig till att tolka det som att frågan och alternativen uppfattats rätt (som en flervalsfråga).

Jag tror att detta kan bero på att många tror att de vet vad allt som hör till deras anmälningsskyldighet och att de kan det, men sedan då man går igenom saken mera detaljerat kan finnas saker/moment som är okända eller som man inte har kunskap om.

Alla respondenter vet om att de har en anmälningsskyldighet, de flesta av respondenterna vet om hur de förverkligar den dock med en viss variation. Vissa känner sig osäkra på vissa saker, till exempel hur konkret deras oro är.

Det finns en liten del som inte kan hantera sin anmälningsskyldighet även om de vet om att de har en anmälningsskyldighet.

De flesta som har gjort barnskyddsanmälningar, kontaktat socialbyrån för att rådfråga dem och upplever att de har kunskap om fenomenet har arbetat en längre tid inom småbarnspedagogiken. Detta kan bero på att de har en längre erfarenhet och träffat flera barn med deras familjer, detta antar jag själv att kan ha mycket att göra med självförtroende.

De flesta upplever sin anmälningsskyldighet som en naturlig del av det pedagogiska arbetet även om det ibland kan vara svårt.

12 Slutdiskussion

Syftet med arbetet har varit att ta reda på hur personalen inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever sin anmälningsskyldighet enligt barnskyddslagen.

I början av arbetet finns av en teoridel som bland annat behandlar småbarnspedagogik, barnskydd, olika typer av anmälningar och tidiga forskning. Sedan kommer en beskrivning av metod, urval och tillvägagångssätt. Till sist kommer min resultatredovisning.

Jag fick en bra helhetsbild av hur personalen faktiskt upplever sin anmälningsskyldighet, majoriteten vet hurdan anmälningsskyldighet de har och klarar av att hantera den, en del har

mera kunskap om att de har en anmälningsskyldighet men kan inte riktigt tillämpa den och en liten del saknar kunskap om både deras anmälningsskyldighet och hur man tillämpar den.

Anmälningsskyldigheten upplevs av de flesta som positiv och någonting som hör till det pedagogiska arbetet. En del upplever den som svår eller krånglig. Överlag har respondenterna haft en positiv inställning till anmälningsskyldigheten.

13 Kritisk granskning

För att arbetet skulle ha lyckats bättre skulle jag ha behövt reservera en längre svarstid för respondenterna för att kanske få en större mängd svar. Dock tror jag också att corona-viruset och virusets eventuella effekter på personalen kan ha påverkat antalet svar jag fick.

Jag kunde ha utvecklat, eller i alla fall förklara mina avgränsningar både gällande respondantgruppen och områdesmässigt på ett annat sätt än hur jag valde att göra. Jag tycker att jag har det mest relevanta kring området med i min undersökning, men det skulle ha gått att till exempel också ha med hurdan utbildningsbakgrund, språklig bakgrund och eget intresse av vidareutbildning med, på ett sätt skulle kanske detta gjort att arbetet skulle ha blivit för invecklat och stort för ett examesarbete enligt mig men det kunde vara möjligt att utföra.

Jag kunde ha haft någon öppen fråga för att ge respondenterna möjlighet till att fritt formulera sina svar. På några frågor fick jag några enstaka respondenter som valde alternativet "annat", vilket betyder att jag inte gett respondenterna ett sådant alternativ som passade in på deras situation. På dessa frågor gick jag därför miste av viktig information.

Jag kunde ha flätat in kapitel 6 som handlar om hur man professionellt tar upp oro enligt Eriksson & Arnkil i de resterande arbetet och texterna. Kapitlet kommer kanske lite efter det andra och gör det därför svårt att sammankoppla till det resterande och hur man kan ha användning och nytta av det genom hela processen.

Källförteckning

Arnkil, T & Eriksson E *Huoli puheeksi Opas varhaisista dialogeista* Juvenes Print 2012

Arnkil, T & Eriksson E *Framtidsdialoger Handbok för samtalsledare som arbetar med nätverk* Universitetsstryckeriet 2010

Centralförbundet för barnskydd (2012) Lastensuojelu ja päivähoidon yhteistyötä kehitettävä.
Hämtad: 2020.15.01 <https://www.lskl.fi/teemat/ehkaiseva-tyo/lastensuojelun-ja-paivahoidon-yhteistyota-kehittava/>

Centralförbundet för barnskydd (2012) Lastensuojelun ja päivähoidon yhteistyötä kehitettävä. Hämtad : 14.04.2020 <https://www.lskl.fi/teemat/ehkaiseva-tyo/lastensuojelun-ja-paivahoidon-yhteistyota-kehittava/>

Centralförbundet för barnskydd (u.a) Barnskyddet Hämtad: 14.04.2020 <https://www.lskl.fi/svenska/barnskyddet/>

Lahoha, Heidi-Jessica, 2014. ”Man tänker nog till en och två gånger”: En kvalitativ studie om barnträdgårdslärares upplevelser och uppfattningar om barnskyddsanmälningar.
Hämtad 2020.04.16 <https://www.theseus.fi/handle/10024/82773>

Marklund, K. (red.), Andershed, A-K, Andershed, H., Kallan, M., Kouvonen, P., Ogden, T., Oldrup-Hjort, H., Sundell, K., Simic, N. (red) & Söderström, E. (2012): Nordens barn – Tidiga insatser för barn och familjer. Ineko: Nordens välfärdscenter.

Mahkonen, S. *Lastensuojelu ja laki* Edita 2010.

Minadis, S & Rinne, I. Varhaiskasvatuksessa tehtävä lastensuojelutyö. Lahden ammattikorkeakoulu. Tillgänglig:
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/135008/Rinne_Ilona.pdf?sequence=2&isAllowed=y

THL (2014) *Huolen vyöhykkeet*. Hämtad: 2020.15.01 https://thl.fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/tyon_tueksi/varhainen-avoin-yhteistoiminta/huolen-puheeksi-ottaminen/huolen-vyohykkeet

THL (2016) Luo Luottamusta Suojele Lasta. Opas yhteistyöstä lapsia ja perheitä työssään kohtaaville. Institutet för hälsa och välfärd

THL (2017) Skapa förtroende skydda barnet. Guide om samarbete för personer som möter barn i sitt arbete. Institutet för hälsa och välfärd

THL (2019.a) *Tilastoraportti Varhaiskasvatus 2018* Hämtad: 2020.02.04
http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/138571/Tr32_19_vuositolasto.pdf?sequence=5&isAllowed=y

THL (2019.b) *Tilastoraportti Lastensuojelu 2018* Hämtad: 2020.04.15
http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/138211/Tr23_19_LASU.pdf?sequence=5&isAllowed=y

Utbildningsstyrelsen (u.a.a) *Småbarnspedagogik*. Hämtad: 2020.15.01
<https://www.oph.fi/sv/utbildning-och-examina/smabarnspedagogik>

Utbildningsstyrelsen (u.a.b) *Småbarnspedagogik*. Hämtad: 2020.13.02
<https://www.oph.fi/sv/utbildning-och-examina/smabarnspedagogik>

Utbildningsstyrelsen 2019 *Grunderna för planen för småbarnspedagogik 2018*. Föreskrifter och anvisningar 2018:3b. Hämtad: 2020.14.04
https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/grunderna-for-planen-for-smabarnspedagogik-2018_0.pdf

Räty, T. (2019) *Laastensuojelulaki käytäntö ja soveltaminen* Edita publishing OY

Saastamoinen, K. (2016) *Lapsen suojelu: viranomaisten ja uiden toimijoiden välisenä yhteytenä: käsikirja arjen toimintaan*. Edita

Social- och hälsovårdsministeriet (2017) *Tillämpningsguide för socialvårdslagen* Hämtad: 21.05.2020

http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/80392/08_17_Till%C3%A4mpningsguide%20f%C3%B6r%20socialv%C3%A5rdslagen.pdf

Statsrådet 2019 *Förutsättningar för uppväxt, lärande och delaktighet för alla*

YLE (2012) *Päiväkodilta jää usein lastensuojeluilmitus tekemättä*. Hämtad: 2020.15.01
<https://yle.fi/uutiset/3-6322600>

Barnskyddslag 13.4.2007/417 [Online] www.finlex.fi [hämtat: 20.05.2020]

Finlands grundlag 11.6.1999/731 [Online] www.finlex.fi [hämtat: 20.05.2020]

Lag om småbarnspedagogik 13.7.2018/540 [Online] www.finlex.fi [hämtat: 20.05.2020]

Socialvårdslag 30.12.2014/1301 [Online] www.finlex.fi [hämtat: 20.05.2020]

Figurförteckning

Figur 1. Schema över bekymmerszoner och paletten av metoder som minskar oron 11

Figur 2. THL:s orostabell 13

Tabellförteckning

Tabell 1 Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Svår) – 10 (= Lätt) 27

Tabell 2. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= En extra arbetsbörda) – 10 (= En del av det pedagogiska arbetet). 28

Tabell 3. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Processen är svår) – 10 (= Processen är lätt)..... 28

Tabell 4. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Jag är ofta osäker över om min oro är konkret) – 10 (= Jag vågar lita på min oro) 29

Tabell 5. Hur personalen upplever sin anmälningsskyldighet. 0 (= Jag vågar inte ta upp min oro eller göra eventuellt anmälan) – 10 (= Jag vågar ta upp min oro och/eller göra eventuell anmälan) 29

Tabell 6. Då jag frågade om de som gjort minst 1 barnskyddsanmälan alltid varit säkra på sin sak fördelades svaren enligt följande: Nej (=0) – Ja (=10)..... 30

Bilageförteckning

Bilaga 1. Introduktion

Hej! Jag heter Gabriella Westermarck och studerar till socionom/lärare inom småbarnspedagogik vid yrkeshögskolan Novia i Vasa. I mitt examensarbete vill jag ta reda på hur ni som arbetar inom Vasa stads småbarnspedagogik upplever er anmälningsskyldighet enligt barnskyddslagen och förverkligandet av den.

Jag är intresserad av alla yrkesgruppers erfarenheter och åsikter – lärare, socionomer, barnskötare, assistenter och eventuell annan personal.

Jag hoppas att du har möjlighet att svara på mina frågor i det elektroniska frågeformuläret. *Du svarar helt anonymt, så ingen kan se hur just du besvarat frågorna.*

Jag tackar på förhand och hoppas att du har möjlighet att ge din syn på anmälningsskyldigheten.

Moi! Olen Gabriella Westermarck, opiskelen tällä hetkellä sekä sosionomiksi, että varhaiskasvatuksen opettajaksi. Kirjoitan tällä hetkellä opinnäytetyötäni, haluan selvittää miten Vaasan kaupungin varhaiskasvatuksen työntekijät kokevat sekä toteuttavat heidän ilmoitusvelvollisuutensa lastensuojelulain mukaan.

Olen kiinnostunut kaikkien ammattiryhmien vastauksista, eli opettajien, sosionomien, lastenhoitajien, avustajien sekä muiden mahdollisten ammattiryhmien vastauksista.

Toivon että sinulla olisi aikaa vastata minun kysymyksiini. Vastaa anonymisti, kukaan ei saa tietää miten olet vastannut, vain kokonaisuuden kaikkien vastauksista.

Olisin kiitollinen, jos pystyisit käyttämään hieman aikaa kyselyyn vastaamiseen.

Hur upplever du din anmälningsskyldighet?/Miten koet ilmoitusvelvollisuutesi? *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

En extra arbetsbörda/Ylimääräinen taakka

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

En del av det pedagogiska arbetet/Osa pedagogista työtä

Hur upplever du din anmälningsskyldighet?/Miten koet ilmoitusvelvollisuutesi? *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Processen är svår/Prosessi on vaikea

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Processen är lätt/Prosessi on helppo

Hur upplever du din anmälningsskyldighet?/Miten koet ilmoitusvelvollisuutesi? *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Jag är ofta osäker över om min oro är konkret/Olen usein epävarma, että onko minun huoli konkreettinen

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Jag vågar lita på min oro/Uskallan luottaa minun huoleen

Hur upplever du din anmälningsskyldighet?/Miten koet ilmoitusvelvollisuutesi? *

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Jag är ofta osäker över om min oro är konkret/Olen usein epävarma, että onko minun huoli konkreettinen

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

Jag vågar lita på min oro/Uskallan luottaa minun huoleen

Behöver du vidareutbildning eller annat stöd för att kunna bättre fullfölja din anmälningsskyldighet?/Tarvitsetko lisää koulutusta tai tukea voidaksesi toteuttaa ilmoitusvelvollisuutesi paremmin?

Markera de påståenden som stämmer in på dig.
Merkaa niihin väiteisiin, jotka sopivat kohdallesi.

Markera de påståenden som stämmer in på dig. / Merkkää niihin väiteisiin, jotka sopivat kohdallesi.

*

- ☐ Jag behöver mera utbildning för att klara av att hantera min anmälningsskyldighet./Tarvitsen enemmän k ...
- ☐ Jag vet vart jag kan vända mig för att få råd och stöd i frågor angående min anmälningsskyldighet om jag...
- ☐ Jag har i dagsläget möjlighet att få utbildning inom området om jag känner att jag behöver det./ Minun o ...

Har du gjort en barnskyddsanmälan i ditt arbete inom småbarnspedagogiken? / Oletko tehnyt lastensuojeluilmoituksia varhaispedagogiikkaurasi aikana?

Har du gjort en barnskyddsanmälan i ditt arbete inom småbarnspedagogiken? /Oletko tehnyt lastensuojeluilmoituksia varhaispedagogiikkaurasi aikana?

- ☐ JA / KYLLÄ
- ☐ NEJ / EI

Om du svarat NEJ:Vad är orsaken till att du inte har gjort en barnskyddsanmälan? / Mikäli vastasit Ei: Mikä on syy siihen, että et ole tehnyt lastensuojeluilmoitusta?

- ☐ Inget behov funnits. / Ei ole ollut tarvetta.
- ☐ Jag vet inte hur man gör. / En tiedä miten ilmoitus tehdään.
- ☐ Jag vågar inte. / En uskalla.
- ☐ Jag har svårt att veta om jag har en konkret oro. / Minun on vaikea tietää, että onko huoleni konkreettinen.
- ☐ Annat / Muu syy

Om du svarat JA: Hur många anmälningar har du gjort? (uppskattning) / Mikäli vastasit KYLLÄ: Kuinka monta ilmoitusta olet tehnyt? (arvio)

- ☐ 1-2
- ☐ 2-5
- ☐ 5-10
- ☐ 10-20
- ☐ 20-40
- ☐ 50->

Om du svarat JA: Har du alltid varit säker på din sak då du gjort en anmälan? / Mikäli vastasit KYLLÄ: Oletko aina ollut varma asiasta, kun olet tehnyt ilmoituksen?

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
NEJ / EI	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	JA / KYLLÄ

Har du någon gång ringt till socialbyrån för att anonymt rådfråga en socialarbetare om det finns behov för att göra en barnskyddsanmälan? / Oletko joskus soittanut sosiaalivirastoon nimettömästi kysyäksesi sosiaalityöntekijältä, mikäli lastensuojeluilmoituksen tekeminen on tarpeellista?

- ☐ JA / KYLLÄ
- ☐ NEJ / EI

Har du gjort en polisanmälan i ditt arbete inom småbarnspedagogiken? / Oletko tehnyt ilmoitusta poliisiviranomaiselle varhaispedagogiikkaurasi aikana?

- ☐ JA / KYLLÄ
- ☐ NEJ / EI

Om du svarat NEJ: Vad är orsaken till att du inte har gjort en polisanmälan? / Mikäli vastasit EI: Mikä on syy siihen, että et ole tehnyt ilmoitusta poliisille?

- ☐ Inget behov funnits. / Ei ole ollut tarvetta
- ☐ Jag vet inte hur man gör. / En tiedä miten ilmoitus tehdään
- ☐ Jag vågar inte. / En uskalla
- ☐ Jag har svårt att veta om jag har en konkret oro. / Minun on vaikea tietää, että onko huoleni konkreettinen
- ☐ Annat / Muu syy

Om du svarat JA: Hur många polisanmälningar har du gjort? (uppskattning) / Mikäli vastasit KYLLÄ: Kuinka monta ilmoitusta poliisiviranomaiselle olet tehnyt? (arvio).

- ☐ 1-2
- ☐ 2-5
- ☐ 5-10
- ☐ 10-20
- ☐ 20-40
- ☐ 50->

Har du någon gång kontaktat socialmyndigheten tillsammans med en familj för utredning av stödbehov under i ditt arbete inom småbarnspedagogiken? / Oletko joskus varhaiskasvatusurasi aikana ottanut yhteyttä sosiaaliviranomaiseen yhdessä perheen kanssa selvittääksesi, että onko tuelle tarvetta?

- ☐ JA / KYLLÄ
- ☐ NEJ / EI

Om du svarat NEJ: Vad är orsaken? / Mikäli vastasit EI: Mikä on syy siihen?

- ☐ Inget behov funnits. / Ei ole ollut tarvetta.
- ☐ Jag vet inte hur man gör. / En tiedä miten ilmoitus tehdään.
- ☐ Jag vågar inte. / En uskalla
- ☐ Jag har svårt att veta om jag har en konkret oro. / Minun on vaikea tietää, että onko huoleni konkreettinen
- ☐ Annat / Muu syy

Om du svarat JA: Hur många gånger har du gjort en utredning av stödbehovet tillsammans med en familj? (uppskattning). / Mikäli vastasit KYLLÄ: Kuinka monta kertaa olet tehnyt selvityksen tuen tarpeesta yhdessä perheen kanssa?

☐ 1-2

☐ 2-5

☐ 5-10

☐ 10-20

☐ 20-40

☐ 50->